

Els recorde que poden presentar candidatures fins el pròxim dimarts que tindrem Junta de Síndics, a les 12. (Veus) 11 membres, 11 membres. Saben vostés..., els comunicarem per carta la quantitat... (veus) Sí. Quins van a compondre esta comissió? Quins va a compondre esta comissió..., saben vostés el contingut. I per a què la Junta de Síndics del pròxim dimarts ho pugam tramitar i pugam constituir la comissió el pròxim divendres –d'ací una setmana– dia 15. D'acord.

Compareixença del conseller d'Hisenda i Model Econòmic, senyor Vicent Soler i Marco, per a informar sobre les mesures dutes a terme per la conselleria com a conseqüència de l'alarma sanitària per la COVID-19

El senyor president:

Passem al següent punt de l'ordre del dia i últim d'esta llarga diputació permanent. Donem la benvinguda a l'honorable conseller d'Hisenda i Model Econòmic, que ha vingut per a informar-nos sobre les mesures dutes a terme per la conselleria com a conseqüència de l'alarma sanitària de la COVID-19.

Coneixen vostés el procediment. Sense més preàmbuls li donarem la paraula a l'honorable conseller d'Hisenda i Model Econòmic, senyor Soler, té vosté la paraula.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Moltes gràcies, senyor president.

En primer lloc, voldria reiterar allò que ja vaig dir ahir. Expressar les meues màximes condolences a totes les famílies que han perdut algun familiar per culpa d'esta terrible malaltia. El suport a tots els que estan lluitant per superar-la.

També amb menció especial a tots els professionals sanitaris i no només sanitaris que s'estan deixant la pell vetllant per la salut dels malalts.

I a tots els membres de les forces de seguretat de l'estat i servei d'emergències, tota la cadena agroalimentària, tota, que estan jugant un paper fonamental per a ajudar la ciutadania a superar esta emergència.

Comparec, senyories, a petició pròpia, amb la voluntat de fer un exercici de transparència i de lleialtat amb els grups parlamentaris, per tal d'informar de les mesures adoptades i explicar la gestió realitzada fins al moment des de la Conselleria d'Hisenda i Model Econòmic front a la crisi sanitària generada pel COVID-19.

La nostra comunitat, com vostés saben, des d'abans de la declaració de la pandèmia per l'Organització Mundial de la Salut el passat 11 de març, abans, ha anat adoptant de manera gradual però decidida diverses mesures excepcionals per a afrontar una de les majors catàstrofes de salut pública que pugam recordar.

Mesures que, com deia ahir, van començar amb la difícil però necessària cancel·lació de les Falles i de les dates de la Magdalena abans, el dia anterior a la declaració de pandèmia, el 10 de març.

Però no és només a la nostra comunitat on estan patint els efectes, sinó en el món sencer, perquè esta és una pandèmia global, inèdita i desconeguda per a les generacions que compartim este present.

No podem enganyar-nos. Som conscients de la gravetat de la situació i de la necessitat de treballar colze amb colze, tots junts, per fer-li front.

Una de les lliçons que ens ha deixat la COVID, ho deia el president l'altre dia, és que només podrem eixir endavant des del diàleg i la col·laboració.

Hui vinc a comparèixer per a exposar les mesures que hem anat portant a terme, però sense deixar de mirar al futur, cap a la reactivació econòmica i la protecció social.

Estem davant d'una situació que demana més que mai garantir i reforçar els pilars de l'estat del benestar, i donar suport a les nostres empreses i als nostres autònoms, perquè ningú no quede enrere.

Des de l'inici, la prioritat d'este Consell ha estat protegir la salut de les persones davant de la pandèmia i per a això garantir l'eficiència de la gestió econòmica, l'agilitat administrativa i el funcionament dels serveis públics fonamentals, que ha estat imprescindible des del primer moment.

La conselleria d'hisenda és, en este sentit, ho saben vostés molt bé, un departament que es mou en el *backstage*, en les bambolines, no?, però que resulta imprescindible pel que fa a la possibilitat de posar en marxa totes i cadascuna de les mesures que s'han anat aprovant pel Consell al llarg d'estes setmanes.

Tot i l'infrafinançament estructural que patix la nostra comunitat, calia actuar de manera ràpida i eficient. I així ho hem fet.

S'havia de preservar el funcionament de la nostra administració per a atendre de manera urgent les necessitats que anaven succeint-se, i treballar al mateix temps en la posada en marxa de mesures encaminades a pal·liar els efectes econòmics derivats de la suspensió de l'activitat econòmica.

He de dir-vos, he de dir-los, senyories, que l'administració de la Generalitat treballa més que mai. Ha multiplicat els seus esforços en estos dies de la crisi, que quede clar.

Tots els implicats, començant pels funcionaris, als quals he d'agrair l'esforç que han fet, que això del teletreball per a molts ha sigut multiplicar les hores de treball respecte a quan estaven en l'oficina i tenien un horari.

Perquè en molts casos, sobretot als òrgans directius funcionaris, no hi ha hagut ni cap de setmana ni hi ha hagut horari al dia.

Per tant, eixe esforç suplementari que hem fet hem d'agrair sobretot, torne a repetir, als nostres empleats públics.

Per això, una de les línies, de les primeres mesures pactades i dutes a terme per la Direcció General de Tecnologies de la Informació i les Comunicacions va ser la implantació d'un pla de teletreball de l'administració valenciana en condicions de seguretat.

El que s'havia d'assolir en anys es va haver de fer en tan sols unes setmanes. Pensen vostés que hem passat de 1.000 a 26.000 connexions segures VPN. Perquè es facen una idea, esta xifra permet cobrir fins a 100.000 funcionaris més de les necessitats de la Generalitat.

Gràcies a això, hui podem dir que l'administració valenciana no només no s'ha parat, no s'ha saturat, sinó que està donant el nivell, adequant-se a les circumstàncies terribles que estem passant.

Això, dic, ens ha permés seguir atenent els nostres serveis en aspectes tan importants, com per exemple, la gestió de la nòmina per a l'atenció a persones incloses en la renda valenciana d'inclusió. Persones que necessiten eixos ingressos mensuals, inclús per a poder menjar.

Per això, vull aprofitar, torne a repetir, esta intervenció per a agrair el nivell professional dels nostres funcionaris. Ho dic de veritat, ho dic de cor, no me dol dir-ho, perquè és veritat. La seua feina, la seua dedicació, fent tot allò possible.

Però també ha estat necessari que en un temps rècord, com dic, la DGTIC assolira la dotació d'infraestructures que permeteren el suport necessari per a la tramitació i la gestió automatitzada de les ajudes del Consell, davant del gran nombre de les sol·licituds, per exemple, dels expedients ERTO.

Més de seixanta mil sol·licituds. O d'ajudes a autònoms. Més de cent trenta mil sol·licituds.

Com també des de l'Agència Tributària, hem buscat la fórmula per a col·laborar amb la conselleria d'economia en la gestió de les ajudes a treballadors amb rendes baixes afectades pels ERTO, mitjançant una aplicació que en permet la gestió directa, sense requerir la instància del sol·licitant.

Açò que acabe de dir és molt important. La gent que ha estat afectada pels ERTO de rendes més baixes tindrà el complement de 150 euros, sense haver de sol·licitar-lo. Hi haurà una transferència automàtica. És molt important això.

I això evidentment l'administració no estava en condicions de... No estava en condicions. Teníem una administració que tenia, cal dir-ho, moltes possibilitats de créixer, però que en el tema telemàtic hem donat un impuls molt gran.

També estem davant d'un moment, com deia, de col·laboració i coordinació de les nostres àrees de responsabilitat, es fa més necessari que mai.

Ho ha dit molt bé el síndic socialista abans, és que s'està demostrant la col·laboració interdepartamental com mai, la col·laboració ací del govern.

Per això, vaig a posar uns exemples, amb la conselleria d'educació calia garantir el seguiment del curs acadèmic dels nostres xiquets i xiquetes, disposant d'una infraestructura

segura i suficient perquè els nostres mestres pogueren comptar amb estes eines.

Des d'ací vull felicitar els nostres docents per l'enorme esforç que fan en mantindre la docència amb les ferramentes tecnològiques desplegades que hem dut a terme en estos dies.

La DGTIC va possibilitar l'obertura de 23.000 aules virtuals per a batxillerat i FP, col·legis d'infantil i primària, educació especial, centres de formació d'adults i conservatoris i escoles oficials d'idiomes.

Però, com deia, no podem ningú enrere. En una situació de confinament calia combatre l'aïllament especialment difícil per a aquelles persones que no disposen dels mitjans per a fer-ho.

La DGTIC, en col·laboració amb les conselleries competents, ha treballat de valent, per tal de minimitzar la bretxa digital dels col·lectius més vulnerables en escenaris crítics: sanitat, educació, igualtat, habitatge.

Amb un pressupost de dos milions d'euros a càrrec de la DGTIC i en col·laboració amb Telefónica, Cisco y Huawei, es van adquirir un total de 14.000 tauletes digitals per als alumnes amb menys recursos, inclosos en el pla Companya.

En col·laboració amb la conselleria d'innovació i la vicepresidència segona, hem aconseguit disposar de 700 dispositius per a pacients ingressats sense recursos, perquè puguen contactar amb els seus familiars.

700 *routers* amb abonaments en grups de vivenda pública, prioritzant les famílies amb menors en edat escolar.

També en la lluita contra la bretxa digital, la DGTIC, en col·laboració amb la Conselleria d'Innovació, Universitats, Ciència i Societat Digital, remetrà a les universitats públiques de la Comunitat Valenciana un total de 650 *routers* que seran distribuïts en funció de les necessitats de l'alumnat de cada centre.

Per exemple, la Universitat de València en rebrà 300, la politècnica, 50, la d'Alacant, 100, la Jaume I, 100, i la Miguel Hernández, 100.

Són només açò algunes de les actuacions conjuntes que han fet possible la reducció de la bretxa digital en un context tan sensible.

Parlem del sector públic instrumental, també l'àrea de la nostra conselleria.

En este tema, des del primer moment es va facilitar informació sobre espais patrimonials susceptibles de medicalització i es va sol·licitar detall dels vehicles tipus D, que pogueren estar disponibles per a eventuais necessitats relacionades amb el COVID-19.

D'altra banda, amb la finalitat de limitar la mobilitat de la població i per tal de frenar la incidència del virus, de manera compatible amb el manteniment de l'activitat, es va establir el permís recuperable per a aquelles treballadores i treballadors del nostre sector públic que no podien treballar.

Si bé el 65 % del personal del sector públic instrumental, 65 %, treballa en serveis essencials, 81 %, si es té en compte el personal de VAERSA, es feia necessària l'aplicació de fórmules per a aquells treballadors que no pogueren acollir-se al teletreball, no tingueren càrrega de treball per motiu de l'excepcionalitat de la situació o la seua activitat no fóra compatible amb el teletreball.

Per tant, varem establir l'aplicació d'un permís retribuït recuperable per a estos treballadors.

Pel que fa al desenvolupament normatiu, el 27 de març l'aprovació del Decret llei del Consell 1/2020, habilitava l'IVF per a destinar els beneficis del 2019 a bonificar operacions durant el 2020. L'IVF podrà incrementar el finançament bonificat en 35 milions addicionals.

Com les seues senyories coneixen, la pandèmia està ocasionant una disminució pronunciada de l'activitat econòmica, amb greus conseqüències potencials per als autònoms i les empreses de la Comunitat Valenciana.

Per això, juntament amb les mesures del govern d'Espanya, el Consell va decidir posar en marxa solucions complementàries de reforç, en funció de la singularitat del nostre territori.

En este context, el Consell considera fonamental flexibilitzar les condicions de finançament atorgades per l'IVF, a fi d'injectar liquiditat urgent al teixit productiu, sostindre l'ocupació, facilitar el pagament dels costos fixos d'autònom i empreses, i evitar així tancaments empresarials o cessaments d'activitat.

Per tot això, a través del nostre Institut Valencià de Finances, s'han establert ajudes que cobreixen fins un 80 % de la inversió, o el 100 % del circulat per tal que l'empresari pugua mantindre l'activitat.

Per a micropimes i autònoms amb l'aval Afín SGR, per a facilitar l'accés, s'ha dotat la nostra SGR amb 17 milions. En este context, en este moment es demostra la importància de tindre una SGR sanejada.

I no ha sigut fàcil, eh? Hem trigat més de quatre anys en aconseguir-ho, perquè el que venia d'altres temps ha sigut bo. Però ho hem aconseguit. I ha sigut perfecte, perquè ha vingut molt bé per a esta conjuntura.

Dic que per a l'empresa mitjana, fins a 1,5 milions i per a la gran empresa, fins a dos milions.

A més, com vostés ja coneixen, el passat 22 d'abril es va posar en marxa la nova línia de liquiditat COVID-19, que permet als nostres autònoms, pimes i grans empreses valencianes acollir-se al marca temporal nacional d'ajudes d'estat, i atorga facilitats de pagament per a clients de l'IVF que tinguen en l'actualitat operacions de finançament vives en este organisme.

Val a dir que des del 15 de març fins a ahir s'han rebut 1.086 sol·licituds per valor de 446,6 milions.

D'altra banda, i complementant les mesures de l'estat en matèria d'ajornament tributari pel que fa als impostos cedits

que gestionem a través de la nostra Agència Tributària, vam aprovar l'ajornament de l'impost de successions i donacions, i sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, com també dels tributs sobre el joc, els que són de la nostra competència, un mes comptat des del dia que es declare la fi de vigència d'este estat d'alarma.

Establírem també la bonificació del tribut sobre el joc de sort, envit o atzar en la modalitat d'explotació de màquines i aparells automàtics. Es bonificarà en el cent per cent de la quota integral tributs. I es va suprimir, amb efecte de l'1 de gener de 2019, l'obligació de l'arrendatari d'haver de presentar l'autoliquidació de l'impost de transmissions patrimonials i actes jurídics documentals per a obtindre la deducció autonòmica en la declaració de renda per l'arrendament de l'habitatge habitual.

És a dir, mesures, com veuen, una panòpia molt gran, que, com estan veient ara en este moment, també s'ocupa dels temes tributaris.

El Decret 4/2020, del Consell, de mesures extraordinàries de gestió econòmica i financera, el vam discutir ahir, es va parlar ahir ací i, per tant, com ja vaig explicar ahir que l'objectiu és flexibilitzar i simplificar la gestió pressupostària econòmicofinancera per a adaptar-la millor a la lluita contra el COVID, el debat està fet i, per tant, no seria bo que hui..., ara el repetirem.

Però sí que vull parlar del Decret 50/2020, del 17 d'abril, del Consell, d'aprovació d'ajudes a beneficiaris del programa Eurodisea. És poca gent, és veritat. Proposaven vostés que nosaltres estem en un programa europeu, Eurodisea, pel qual la gent jove pot anar a fer pràctiques d'empresa a altres llocs d'Europa i joves europeus vénen ací. Doncs bé, set estrangers en la Comunitat Valenciana i cinc valencianes en altres regions europees se varen quedar agafats de la brotxa.

De sobte, apareix el confinament, s'acaben els contractes, se queden sense diners, se queden sense cap capacitat de moure's i, evidentment, hem hagut d'eixir en la seua ajuda, en ajuda directa, amb un import global de 41.272 euros que permeten cobrir les despeses de primera necessitat i, si poden, de retornar a la Comunitat Valenciana.

L'ajuda es concedirà dos mesos o part proporcional dels mesos transcorreguts fins que puguen retornar i en funció dels països on estigueren desenvolupant les seues pràctiques.

Parlem de política financera. Política financera front al COVID. Senyories, sincerament són molts els esforços que ha fet este Consell per a posar en marxa les mesures aprovades al llarg d'estes setmanes.

Ho he dit moltes vegades i continue treballant per a fer realitat esta reivindicació d'un finançament autonòmic just, perquè el finançament autonòmic just és la clau que obri tots els panys. Tots. Tots.

És bàsic per a poder exercir les competències que tenim com a comunitat autònoma per al manteniment de l'estat del benestar. I ho és encara més davant d'esta situació d'emergència, així com també per a estar millor preparats per a la recuperació.

Calen més recursos. Però també garantir la liquiditat per a fer front a la despesa de les polítiques públiques prioritàries que ha posat en marxa este Consell davant les conseqüències de pandèmia.

Som la comunitat autònoma –crec que ho hem sentit alguna vegada ací des d'esta trona– pitjor finançada d'Espanya. Crec que ho han sentit alguna vegada, ¿no? I si volem mantindre el nivell de serveis i la resposta a la crisi sanitària en les mateixes condicions que la resta, hem de fer un esforç superior.

Este context, com hem vist tots, demana eficiència en l'assignació de recursos i rapidesa en l'adopció de mesures. Però també estar en condicions de garantir la disponibilitat de caixa per a fer-les efectives.

Pel que fa a la liquiditat, com ja saben, ahir dijous 7 de maig es van ingressar 575 milions d'euros addicionals als 350 que ja havíem rebut de la liquidació del 2018. Comptem, per tant, amb els 925 milions corresponents, com s'havia compromés la ministra d'hisenda, de la liquidació del 2018.

El ministeri torna a complir, ho dic perquè és així, amb el compromís..., amb el seu compromís. Ja disposem en caixa dels 925 milions que feien el 50 %, dic, de la liquidació –com totes les comunitats autònomes.

A més, gràcies a l'operació financera anunciada pel president de la Generalitat el passat 20 d'abril, disposem també, també, a més a més, de 650 milions en caixa fins a final del mes de juliol, que els haurem de compensar en la nova liquidació.

Per tant, amb aquesta operació, la Generalitat no sols va a disposar de forma anticipada del 50 % de la liquidació abans que qualsevol altra comunitat autònoma gràcies a esta operació, sinó que ara amb la injecció d'estos 575 milions disposem d'un 85 %.

D'altra banda, el pagament derivat de l'actualització de les bestretes a compte, que en altres anys vénen en octubre, s'ha avançat –també fou una demanda d'este govern– i ha suposat l'ingrés de 223 milions en dos pagaments, en març i abril.

Per últim, l'activació del FLA ordinari del primer i segon trimestre permet disposar de 128 milions per a continuar pagant als nostres proveïdors i dotar de liquiditat al teixit productiu.

El president Puig va xifrar en 2.200 milions la necessitat de liquiditat del primer semestre de l'any i, ara, la Generalitat, incloent els recursos addicionals transferits per al COVID, disposa ja de 1.998 milions per a fer front a la crisi sanitària i les seues conseqüències socials i econòmiques.

En efecte, això és liquiditat. Però ahí hi han dos línies de treball bàsiques: abans de liquiditat i recursos addicionals. Són dos coses diferents. Però les dos necessàries.

He parlat ara de l'avanç de liquiditat, per tant, en este segon trimestre, que serà la part de la V de la crisi més terrible, no només per compres extraordinàries, sinó també pel que significa d'injectar diners per als autònoms, per als ERTO i per a pagar, sobretot pagar, pagar, pagar a les nostres empreses que tenen necessitat de liquiditat..., per això necessitem sobretot en este segon trimestre. Però, evidentment, el món

no s'acaba l'1 de juliol. Al revés, continua, i continua segurament en un escenari que no tenim ni idea de com evolucionarà i, per tant, hem d'estar preparats.

Per això necessitem recursos addicionals. Recursos addicionals, ja tenim garantits 72 milions en recursos addicionals COVID-19 transferits ja pel govern central: 28,3 en sanitat, 30 en serveis socials, 2,3 d'alimentació infantil i 11,4 en ajudes al lloguer de vivendes.

Com ja els he dit a les seues senyories, els recursos addicionals que el govern posarà a disposició de la Comunitat Valenciana s'incrementaran també amb el fons no reemborsable de 16.000 milions habilitats pel govern.

Com saben vostés, eixos 16.000 milions se concreten en 10.000 milions per a atendre la despesa sanitària, que s'abonarà en dues fases, 6.000 milions estos pròxims dies o setmanes i els altres 4.000 en el segon semestre de l'any; 5.000 milions per la reducció d'ingressos per la caiguda en la recaptació, i 1.000 milions per a atendre la despesa social.

Vull destacar la importància de la mesura adoptada pel govern per a injectar recursos addicionals a les comunitats autònomes que s'han vist afectades per la pandèmia.

I, en eixe sentit, vull remarcar que allò més important és que per primera vegada són fons no reemborsables. No s'han de tornar. No és un préstec. Fet inèdit en els últims anys.

Però és que hi ha una altra cosa també molt important, que per primera vegada els criteris de repartiment no són esta complexa lògica del sistema de finançament autonòmic que al final mos fica sempre als valencians al final, sinó que el criteri de repartiment és la població, les persones. Dos blocs: població afectada i població protegible, població potencialment afectable. Una revolució conceptual amb criteris de distribució homogènia. Un fet sense precedents, com dic, en l'Espanya autonòmica.

I pel que fa als pagaments puc avançar-los que la Generalitat en el període entre l'1 de març i el 30 d'abril d'enguany ha abonat 1.952 milions en subvencions i factures pendents amb proveïdors.

D'este import s'han pagat 138 milions..., –perdó– 138.000 factures als proveïdors, autònoms i pimes per un import de 1.095 milions d'euros, 309 més que en el mateix període de l'any anterior.

D'això parlàvem abans. La necessitat de pagar, de pagar a les empreses, als nostres proveïdors, que molts d'ells podran sobreviure este cataclisme, que encara que siga temporal és un cataclisme, entre altres coses, perquè disposaran de recursos perquè hem actuat diligentment al respecte.

Atenció, som la comunitat pitjor finançada d'Espanya. Tenim motius per a moltes coses, com, per exemple, que el PMP no puga ser com el dels que estan ben finançats òbviament, no? Doncs, molt bé... el PMP del més d'abril, l'últim que tenim informat, és de poc més de 30 dies. 30 dies. No sé si vostés saben la història del PMP. Recordem que en un mes com este, ¿eh?, fa cinc anys –no sé si fou març o abril, no me'n recorde–, 99 dies. Continuem sent l'autonomia pitjor finançada

d'Espanya, com ja ho érem en l'any 2015. Alguna cosa hem fet, segurament.

Per tant, garantir el pagament als nostres proveïdors és perquè volem que la Generalitat no siga part del problema, sinó part de la solució. Per tant, en l'actualitat la Generalitat disposa en caixa de prop de 2.000 milions d'euros de liquiditat, als quals caldrà afegir 1.550, si finalment «l'extraFLA» se concreta.

Avui mateix, per exemple, ha fet la típica operació de rescabament –estic pensant en el senyor Woodward, que és un tema que li preocupa–. Hui mateix hem aprovat un augment del límit de crèdits per a sanitat, que és la que sempre se queda incapacitada de fer front a crèdits pressupostaris, perquè la seua despesa és molt alta. Això ve de sempre i tots els anys hem de fer la mateixa operació.

Com que ja nos han assegurat que vindrà el FLA extraordinari, hem hagut de fer una operació per tal de fer front a eixos pagaments, que també vindrà bé en el context de crisi (*inintel·ligible*) ... Vora 400 milions avui mateix. Vull dir, que estem intentant ser diligents en la mesura que podem, perquè les restriccions pressupostàries i de caixa...

Nosaltres som una hisenda subestatal, que no pot anar als mercats internacionals. Hem de ser conscients de què estem parlant. Una hisenda subestatal. El 80 % dels nostres recursos ordinaris vénen del sistema de finançament autonòmic. I només el 20 % de recursos propis. Recursos propis que, per cert, estan molt vinculats al cicle econòmic i, sobretot, al cicle immobiliari. Imaginen vostés com està el panorama. I això ho han de saber vostés.

Per tant, és importantíssim que sapigam que nosaltres no podem anar als mercats internacionals i per això estem pressionant des del primer dia al Govern d'Espanya –que, en este cas, en este cas s'ha comportat– perquè eixa liquiditat que ella obtenir dels mercats internacionals, perquè sí que té accés als mercats, fluïska i no se quede en Madrid, sinó que fluïska cap a les comunitats autònomes, sobretot a les comunitats autònomes més perjudicades com és el cas nostre.

Per tant, tenim diners, hem tingut diners, per ara. Jo, tal com està el panorama, jo sempre dic «per ara» hem tingut liquiditat per a fer front a les despeses de COVID, sanitàries, socials, suport a ERTO, autònoms, treballadors afectats i proveir de liquiditat a les nostres empreses.

Així, encara que la insuficiència financera de la Comunitat Valenciana és un problema estructural que patim els valencians i les valencianes, en estos moments –dic «en estos moments»– estem en condicions de garantir un escenari de liquiditat adequat durant estos mesos davant les actuacions d'emergència i pagament a les nostres pimes i els nostres proveïdors.

També vull parlar, si em permeten, senyories, de la gestió de fons europeus, perquè és part de les nostres possibilitats i és important també saber com està el tema.

Les principals línies de treball de la direcció general que porta fons europeus durant l'estat d'alarma ha sigut: en els programes operatius cofinançats pel Feder i pel Fons Social Europeu seleccionar la despesa disponible que puguem destinar a

actuacions relacionades a despesa sanitària, suport a empreses i autònoms o foment del teletreball, perquè aixina ho ha indicat Brussel·les. Si ho reprogramem cap ahí podem tindre disponibilitat més immediata del fons.

Després de l'aprovació de la Iniciativa d'inversió en resposta al coronavirus plus, pel Consell Europeu, el Ministeri d'Hisenda ens ha sol·licitat a les comunitats autònomes reprogramacions ràpides que permetran destinar part dels Fons Feder 2014-2020 no assignats ni executats a despesa sanitària, els quals s'han xifrat per a tota Espanya 3.200 milions per al conjunt de les comunitats autònomes, i que en el cas de la Comunitat Valenciana, tot té pros i contres, seran només 222 milions, perquè hem executat més que altres comunitats autònomes. És només lo no assignat o no executat.

222. Això és una bona senyal òbviament perquè això vol dir que tenim menys fons per a assignar o per a executar que altres comunitats autònomes, perquè si haguérem executat menys o haguérem assignat menys ara tindríem més fons per a la COVID. Perquè, que quede clar, Europa no ha donat més fons, que quede clar perquè el debat siga correcte, eh, no ha donat més fons, el que ha permés és reprogramar sobre allò no executat. És que és important este matís, és molt important, eh, sobre el no executat. Nosaltres tot el que no hem executat, que és menys que la mitjana, hem executat més i tenim menys ingressos que la mitjana, és el que estem treballant al respecte.

Dic que això té implicacions positives per a la Generalitat, en la mesura que hi ha certificació més ràpida, aprofitament del cofinançament del cent per cent per a la despesa certificada de l'any vinent comptable a partir de l'1 de juliol d'enguany. En condicions normals es tractaria del 50 %, com saben vostès molt bé. Concentració dels esforços tècnics en la preparació del programa operatiu 2021-2027, potent i eficient.

A més, la Conselleria d'Hisenda i Model Econòmic ja va sol·licitar al Ministeri d'Hisenda la incorporació de les bestretes de 2019 i 2020 del Fons de la política de cohesió que permetran destinar 43,9 milions, 44 milions, al finançament d'accions a través del Fons europeu de desenvolupament regional i al Fons social europeu.

En definitiva, podem disposar com a mínim de 265,9, 266 milions d'euros, del Fons europeu per a cobrir despeses COVID. 265,9. Així mateix, la Direcció General de Fons Europeus està coordinant amb el govern central les mesures que la Unió Europea ha posat en marxa per a millorar l'eixida de la crisi, com la flexibilització de la normativa d'ajudes d'estat, després que la Comissió Europea haja aprovat un nou marc temporal europeu d'ajudes d'estat, en resposta a la crisi de la COVID-19.

Jo crec que, com vostés saben, és molt important el comportament d'Europa, depenem molt d'Europa, tota esta relaxació del Programa d'estabilitat era imprescindible que nosaltres poguérem fer eixe tipus d'històries, no?

De fet, la Conselleria d'Hisenda ha contractat una consultoria per a la posada en marxa de l'oficina tècnica de finançament i fons europeus per a fer front a esta situació d'emergència i atendre amb diligència, perquè no tenim

suficients recursos humans dins de la direcció general, per a temporalment fer-nos càrrec de tot això. I en eixe sentit l'empresa està treballant fonamentalment en dos actuacions: disseny d'una plataforma *on line* amb totes les ajudes de la Generalitat Valenciana i el seu sector públic instrumental en el marc de la COVID-19, fonamentalment per a pimes, autònoms i treballadors, el pla HOPE –jo crec que això serà molt útil per les empreses, i per als autònoms i per a tots aquells que estan implicats en açò–, i en assistir a tots els òrgans gestors del Feder i del Fons Social Europeu per a dissenyar noves ajudes, convocatòries o inversions que puguen aprofitar la nova normativa aprovada per la Comissió Europea i que podrien ser susceptibles de cofinançament.

Senyores diputades i senyors diputats, tal i com me vaig comprometre en la reunió que vaig mantindre amb els diferents portaveus parlamentaris per videoconferència l'altre dia, la d'Hisenda, també hui volia informar-los i desgranar-los la despesa que des de l'inici fins al moment han comportat les diferents actuacions derivades de la COVID-19 en la Comunitat Valenciana. Una factura a la que hem de fer front per garantir la seguretat, la salut i el benestar dels valencians i les valencianes, que xifrem actualment per un import de 363,24 milions d'euros, ja gastat o compromesos per la Generalitat fins el 30 d'abril.

En condicions normals pel que fa la despesa sanitària les últimes dades publicades pel ministeri evidencien que l'any 2018 la despesa sanitària en la Comunitat Valenciana es va situar en 1.415 euros per habitant; sent la mitjana de la resta de comunitats 1.407. És a dir, nosaltres havíem gastat un euro menys que la mitjana en sanitat.

Però atenció, com he dit adés, gastem el mateix, però no tenim els mateixos ingressos. Gastem el mateix, perquè nos preocupava la sanitat com a dret universal i subjectiu de tot el món, dret constitucional, però no tenim els mateixos ingressos. L'esforç que fem per tindre una sanitat en la mitjana significa moltes dificultats de gestió posterior. Hui mateix, ho acabe de dir abans, hem hagut de propiciar un augment de límit per preparar les factures, per valor pràcticament de 400 milions per quan vinga el FLA extraordinari que finançarà el (*inintel·ligible*) ... dèficit de l'anterior, poder tindre les factures preparades i comptabilitzades per a poder pagar. Eixa és la nostra situació estructural, que no se solucionarà fins que no tinguem un nou sistema de finançament autonòmic.

En condicions normals, pel que fa a la despesa sanitària, com he dit, estem pràcticament en la mitjana. Això comporta que hàgem de fer importants, importantíssims esforços, perquè ja sé que alguns de vostés creuen que açò són paraules buides, però ho acabe demostrar. Per al Botànic les persones són lo primer, i la salut de les persones lo primer de lo primer. I per això nosaltres fem un esforç per tindre una despesa com a mínim mitjana de tota Espanya, a pesar que som la comunitat autònoma pitjor finançada d'Espanya.

Deia que hem de fer esforços, senyories, i ho seguirem fent mentre no es resolga l'infrafinançament. I que en un moment com este ens ha permés afrontar la pandèmia en millors condicions de partida. Com a exemple, en els últims anys la despesa sanitària per habitant en la nostra comunitat ha sigut el doble que una comunitat com Madrid, per posar un exemple, no? Tot i patir un finançament, com dic, molt més baix que el madrileny.

Parlem de l'emergència sanitària. En el conjunt de les actuacions posades en marxa pel Consell les mesures d'atenció a la situació d'emergència sanitària són les que han centrat la inversió més elevada. 152,08 milions d'un total, com dic, de 363,24, el que suposa el 42 % del total. 152 sobre 363. 42 % del total.

I si alguna de les senyories vol que repetisca les xifres. És que m'interessa que puguen prendre nota perquè algunes d'estes xifres apareixen avui, i no m'agradaria que passaren... Per tant, torne a repetir, 152, per llevar els decimals, 152 sobre 363.

Entre estes mesures destaca per damunt de totes, òbviament, l'adquisició de material sanitari i d'equipament, que ha suposat un total de 98,5 milions, 98,5 milions. D'estos 98,75 milions corresponen a la compra de material sanitari. Es tracta, com poden vostés imaginar, de la major quantia de totes les que componen la despesa que ha realitzat este Consell davant el coronavirus.

Altres mesures de l'àmbit sanitari: 35 milions per reforçar al personal sanitari i de la Conselleria de Sanitat i dels consorcis hospitalaris, 35 milions per reforçar en personal.

4,8 milions per subministrament i instal·lacions d'hospitals de campanya, publicat al DOCV 8.777, i que ahir la consellera Bravo va explicar ací, en esta mateixa trona.

7,7 milions de suport a les actuacions d'emergència, a través de l'Agència Valenciana de la Seguretat i Resposta a les Emergències. Estan inclosos, naturalment, els 2,2 milions d'adequació de terrenys hospitalaris de campanya, dels hospitals de campanya –perdó.

3,7 milions d'abonament gratuït de transport per al personal sanitari i el trasllat amb taxi del personal sanitari, entre d'altres mesures.

1,9 milions de reforç telefònic i d'emergències, el 112.

131.000 euros, subministrament de mascaretes i material de protecció per a personal d'emergències i policia autonòmica. Si volen, puc repetir les xifres. Algú ho necessita? No? Molt bé. D'acord.

Perdó? (*Veus*)

(*Ocupa la presidència la vicepresidenta primera, senyora María José Salvador Rubert*)

La senyora vicepresidenta primera:

Senyories, per favor.

Continue, honorable conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Sí, puc beure aigua?

La senyora vicepresidenta primera:

Sí, espere un segon i ara li facilitaran...

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Molt bé.

Bé, si ja han pres nota de les xifres, és important... *(pausa)*

El segon bloc de mesures que han rebut una major quantitat de fons són les destinades a l'impuls de l'activitat econòmica, amb un total de 130 milions d'euros, el 36 % dels fons, destinat fins ara a la COVID.

Des de l'inici de la crisi per al Consell ha estat una prioritat l'aprovació de mesures per atenuar i mitigar els efectes immediats sobre la liquiditat i la subsistència de les empreses, com he dit adés, els autònoms i els ocupats, els treballadors; com també l'adopció de mesures dirigides especialment a l'estímul, l'impuls i el manteniment de l'activitat econòmica. S'han destinat als següents fons –en la compareixença anterior, del conseller d'Economia, ja ha apuntat alguna d'estes xifres:

57,5 milions d'ajudes a autònoms. De 750 a 1.500, finançada amb crèdits de la conselleria d'economia.

33 d'ajudes a afectats pels ERTO amb rendes baixes.

30 milions d'ajudes a persones treballadores que s'han acollit a la reducció de la jornada laboral. Avui mateix hem aprovat el decret al respecte. Ens haguera agradat anar més de pressa, però és que, ho he dit al principi, administrar una crisi d'estes característiques no és fàcil, eh, diguem, amb la gent com si no passara res, amb la mateixa gent que en una situació ordinària, òbviament, no? Però, bé, anem fent les coses tot el de pressa que podem.

17 milions més per al fons de provisions tècniques, ficat en marxa per l'IVF a través de la Societat de Garanties Recíproques. 17 milions.

6,8 milions de convocatòries de finançament bonificat de l'IVF, també publicat en el DOGV, 6,8 milions.

6,5 milions d'ajudes directes per fer front a l'impacte COVID-19 amb el turisme exponencial, publicat també al decret llei, també al DOGV.

2,7 milions de l'empresa d'habitatge per exempció de renda, arrendatària de vivendes públiques de lloguer local a empreses tancades per COVID. 2,7 milions.

7,3 milions per ajudes de concessió directa del recolzament econòmic al sector primari per a pal·liar pèrdues econòmiques per la COVID, que avui mateix ha aprovat el Consell.

En matèria d'inclusió, investigació i cooperació, les mesures han abastit els 48,3 milions d'euros. D'entre totes destaca la seua dotació el suplement de la Renda Valenciana d'Inclusió, com a conseqüència de la COVID, amb 18,7 milions.

Entre d'altres mesures, també s'han destinat les següents partides:

9,2 milions per reforçar les polítiques de proximitat, l'atenció primària i de serveis socials, a través de corporacions locals.

3,5 milions per a reforçar el personal sociosanitari de la Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives i de l'IVAS.

2,3 milions en ajudes a l'alimentació de xiquets en situació de vulnerabilitat, 2,3 milions.

2,1 milions per a adquisició de material sanitari i adequació dels centres socials.

3,2 milions al finançament de projectes d'investigació innovadors de lluita contra el COVID...

Tot això... Estic fent un resum. Vostés ja ho coneixen perquè ha estat en el DOGV, per tant, podem parlar del tema tranquil·lament, eh? Sí, està publicat en el DOGV i supose que els senyors diputats lligen el DOGV, no?

1,85 milions per a atendre l'emergència internacional de la pandèmia causada pel COVID en països empobrits. 7,5 milions d'ajudes directes per minimitzar l'impacte de la crisi sanitària en els lloguers d'habitatge habitual.

En l'àmbit educatiu, cultural i de noves tecnologies, s'han destinat 26,6 milions d'euros. La mesura amb més dotació ha sigut la d'ajudes destinades a centres d'Educació Infantil, de 0 a 3 anys, amb 16,6 milions d'euros.

També s'han destinat els següents fons per a abordar les situacions que a continuació els detalle. 3,5 milions en vals menjador, també publicat en el DOGV. 3 milions per a l'entrega de tablettes i dispositius per als alumnes més desfavorits. 3 milions per al pla Reactivem, de cultura, que desenvolupa l'Institut Valencià de Cultura; inclou una partida de 472.000 euros per a la compra de llibres per a biblioteques, adquirits a totes les llibreries valencianes, editorials valencianes, etcètera. 41.272 euros d'ajudes directes a joves afectats, com he dit adés, del programa Eurodisca.

Finalment, respecte a neteja, informació i altres despeses, que s'han destinant un total de 5,46 milions i s'inclou neteja i desinfecció d'instal·lacions públiques, jutjats, trens, tot allò que són espais de responsabilitat del Consell.

Concretament, s'han destinat 3 milions en la campanya informativa institucional «Queda't a casa», que era una campanya importantíssima; al principi, trencar la cultura mediterrània que tenim els valencians d'estar en el carrer, no era fàcil i, per tant, qualsevol esforç ha sigut poc per a aconseguir canviar la mentalitat i saber la transcendència de quedar-se a casa. 0,52 milions, mesures de neteja i desinfecció de les entitats CACSA, la Corporació Valenciana de Mitjans de Comunicació, l'agència d'emergències, Aerocas, etcètera, etcètera. 0,43 milions de neteja i desinfecció extraordinàries en instal·lacions i trens i altres mesures, això, òbviament, pertany a Ferrocarrils de la Generalitat. 0,64 milions de neteja i desinfeccions extraordinàries en seus judicials i subministraments. 0,50 milions de publicitat Campanya COVID, de la conselleria de política territorial i obres públiques, una campanya sobre el tema de

la mobilitat. 0,37 milions de desinfecció de les seus de la conselleria de política territorial i obres públiques.

Bé, acabe. Crec que he intentat explicar tot el que he sabut i pogut, però acabe, senyories. Al llarg d'esta exposició els he anat relatant totes les mesures adoptades fins a la data... bé, fins a la data o fins a la data en què he tingut la informació, que en el meu cas ha sigut el 30 d'abril, òbviament, no?, estem a principi de maig.

El departament que dirigisc ha participat, de manera més directa o indirecta, en l'elaboració pràcticament de tots els decrets llei del Consell aprovats, a excepció del que fa referència a les mesures contemplades en educació i cultura. Esta és, per tant, una clara fotografia de l'abast de la nostra responsabilitat, que assumim amb humilitat.

La nostra és una conselleria que, com deia a l'inici de la meua intervenció, es mou en el *backstage*, entre bambalines, però també, com poden vostés imaginar, és el motor que engega tota la maquinària per a fer possible el desenvolupament de les mesures extraordinàries que esta emergència històrica ens obliga a adoptar.

Ho assumim, dic, amb humilitat, rigor i serietat -humilitat, rigor i serietat-, amb la plena confiança que tots els que hui estem ací presents, representem el que representem i representem a qui representem, sabrem estar tots, tots, a l'altura de les circumstàncies, des de cada una de les nostres posicions ideològiques i polítiques, òbviament, des del govern, primer responsable, també l'oposició.

Senyories, tots tenim un paper que desenvolupar en aquesta pandèmia i l'hem d'assumir. En qualsevol crisi, alguns poden tindre la temptació de traure algun tipus de rèdit o avantatge de les dificultats de l'altre; en la guerra, aquell que es creu, per exemple, en el bàndol guanyador i, en les crisis econòmiques, aquelles economies, països o sectors socials que no les patixen.

Però esta crisi, senyories, és radicalment diferent, no tinguen cap dubte, no tenim cap dubte, n'estic convençut. És una lluita entre la salut o la vida, la vida o la mort de moltes i molts dels nostres conciutadans i conciutadanes. És una lluita en què o tots guanyem o tots perdem. Perquè, senyores i senyors diputats, el virus no es para davant la porta d'algú en funció de la seua renda, la seua nacionalitat o la seua ideologia, no se para en la porta, entra si vol entrar. Ens afecta a totes i a tots.

Hi haurà temps per a valorar si alguna decisió que s'ha pres fins el moment..., que segur que ens hem equivocat, segur, seria humanament increïble que no ens haguérem equivocat en alguna cosa, en una situació com esta, doncs, que se critique. Pot ser que alguna cosa siga més o menys encertada. Però ara mateix el que importa és que aquelles estratègies, mesures i plans que hem desenvolupat cada administració tinguen el major èxit possible perquè serà, de ben segur, l'èxit de tots i totes els nostres veïns i veïnes.

És el moment de fer-li costat, sí, de fer-li costat a l'alcalde de Madrid, a l'alcalde de Madrid i al de València i al de Màlaga i a l'alcaldesa de Barcelona. És el moment de fer costat a tots aquells que tenen hui la responsabilitat de gestionar esta crisi sense precedents, amb independència de la seua ideologia i del seu color polític.

Jo estic segur que tots vostés entenen que cada vida que salvem, cada pas que avancem és un èxit col·lectiu de tota la societat valenciana i de ningú en particular. Per això, hui més que mai, tots estem cridats a ser un sol front contra la coronavirus, perquè hui més que mai els valencians esperen de tots nosaltres que donem una lliçó de diàleg, enteniment i lleialtat mútua.

Per això, me congratule moltíssim de l'aprovació, fa uns minuts, de la comissió per a la reconstrucció. Crec que és una magnífica notícia per al conjunt de la societat valenciana. I dic que me congratule també perquè s'hagen fixat eixos quatre eixos de treball imprescindibles. Crec que esta és una bona via de treballar junts per a eixir el millor parats possible d'esta terrible situació actual.

Moltíssimes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, honorable conseller.

Per a exercir el torn de rèplica..., d'intervenció, té la paraula la il·lustre diputada Ana María Cerdán, en representació del Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana.

(Ocupa la presidència el president, senyor Enric Morera i Català)

El senyor president:

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Cerdán Martínez:

Muchas gracias, señor presidente.

Conseller.

Señorías.

Muchas gracias por su exposición de estas líneas que ha llevado a cabo su consejería en esta crisis sanitaria y económica, consecuencia del COVID.

Me voy a unir a lo que ha comentado de darle las gracias a todos los trabajadores que han estado al pie del cañón, trabajando, a los que hemos molestado a cualquier hora que ha sido preciso por problemas de trabajo, de horarios y demás y, sobre todo, a todo el personal de la casa. Desde aquí, quiero darles gracias a todos.

Ya vimos ayer, con la convalidación de los decretos leyes, cuáles han sido sus líneas de actuación y dimos nuestra opinión acerca de su ingeniería financiera, que no debe ser fácil intentar adoptar medidas en una comunidad en números rojos. Por ello, hoy vamos a poner el foco en la situación financiera de la Comunidad Valenciana que, realmente, es muy preocupante.

Señor Soler, las cifras que se han publicado de la liquidación del presupuesto 2019 nos indican que estamos gastando muy por encima de nuestras posibilidades. Una deuda pública de 48.483 millones de euros, un incremento del tercer al cuarto trimestre de 556 millones de euros, la cifra más alta de la serie histórica para la región. Con estas cifras, los números rojos de las cuentas autonómicas se acercan peligrosamente a la barrera psicológica y muy problemática de los 50.000 millones de euros, superada únicamente por Cataluña.

Naturalmente, no hemos cumplido con el déficit pactado con el gobierno. Hemos llegado al 1,91 %, 2.194 millones de euros de gasto más que de ingresos. La peor comunidad de toda España. En estos momentos, cada valenciano deberíamos abonar 9.689 euros para saldar el total de la deuda que tenemos contraídas las tres provincias, gracias a la ineficacia y mala gestión de todos los gobiernos que han pasado por aquí.

Por lo tanto, desde Vox consideramos necesario que nos informe de cuándo nos va a dar a todos los grupos políticos las herramientas necesarias para empezar a trabajar en la modificación del presupuesto 2020 y poder ver la línea que se pretende implantar para los próximos años. Pero no me refiero a que nos dé las herramientas y nos dé..., como ha hecho con lo que usted se comprometió a pasarnos, ¿vale?, cuando tuvimos la reunión telemática, ¿vale? O sea, estoy hablando de cosas con las cuales podamos trabajar.

En cuanto a la asfixia financiera y de liquidez de la Generalitat Valenciana, nos gustaría que nos contara cuál es su plan, A o B o C, pero que sea real, en cuanto a la asfixia financiera y de liquidez que tenemos en este momento en la Comunidad Valenciana.

Necesitamos reducir gasto, es obvio. Por lo tanto, le pedimos que estudien todas las partidas presupuestarias que no son necesarias, siempre teniendo en cuenta tres objetivos: que la salud de la ciudadanía es siempre la mayor prioridad, que la economía se recupere y que el sistema financiero salga de la UCI. Usted tiene las herramientas y la potestad para poder dirigir, con total autonomía, los recursos de la Generalitat Valenciana durante todo el 2020.

Pero, sin duda, lo que nos ha llamado poderosamente la atención es donde se da luz verde a que la contratación de suministros frente a la infección de la COVID-19, con un contratista extranjero, se pueda pagar con anterioridad a la prestación por el contratista y que el riesgo de quebranto quede asumido por el presupuesto de la Generalitat, es decir, por todos los valencianos. O sea, trasladan la responsabilidad de una mala gestión, de una mala gestión del gobierno en este caso, a todos los valencianos.

Pues, si los responsables somos todos los valencianos, ¿qué le parece si, en vez de negociar con dudosos contratistas extranjeros, que en varias ocasiones nos han colocado material defectuoso o, simplemente, no lo han servido, miremos primero en el mercado español o en nuestras provincias? ¿Dónde está la información de todos los contratos que se están haciendo? Señor Soler, no se lo pedimos, se lo exigimos, transparencia en los contratos realizados en esta crisis, de todos, de todos los contratos.

Y, por otra parte, también nos inquietan, sobre manera, las noticias que están saliendo acerca de las compras que está

realizando la Generalitat. Ayer ya hablaron de los contratos de material sanitario. Por eso hoy queremos preguntarle por el contrato que han adjudicado, que usted ha comentado hace un momento, para diseñar un plan de movilización de fondos europeos en esta situación de emergencia provocada por la COVID-19. De verdad, ¿usted no cuenta con personal en la Dirección General de Fondos Europeos que estén perfectamente capacitados para llevar a cabo una reprogramación de los fondos?

Señor Soler, como ya estamos viendo, ustedes no se caracterizan por ser buenos gestores, y lo están demostrando.

En otro orden de cosas, me va a permitir que le pregunte, porque yo estoy..., acabo de llegar como aquel que dice a la conselleria de hacienda como portavoz de mi partido, y hay cosas que en algún momento se me escapan. Como, por ejemplo, cuando usted nos comentó que..., y se ha hablado mucho, de esos 650 millones de euros derivados de una refinanciación a tres bandas realizada por la conselleria, el tesoro, etcétera, etcétera, etcétera-

A ver, y usted me corregirá si me equivoco, cuando estamos hablando de refinanciación, estamos hablando de que hay un préstamo del que ya se han pagado unos intereses -ya le digo, corrija me si me equivoco, ¿vale?

El senyor president:

Senyoria.

La senyora Cerdán Martínez:

Sí, sí, un momento, por favor, termino ya.

Lo que se hace es volver a refinanciar, volvemos a empezar a pagar, volvemos a seguir gestionando... Usted habla de que si nos hemos ahorrado 13 millones de euros y yo me pregunto que, si es una refinanciación, ¿quiere decir que..., nos quiere decir dónde está la ganancia, señor Soler? ¿Tiene usted confirmado que todo ese dinero nos va a llegar en julio?

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

La senyora Cerdán Martínez:

Gracias.

El senyor president:

Continuem. Els recorde que les intervencions també es poden realitzar des de l'escó, però bé. Continuem el nostre treball, ara amb la fixació de posició per part del Grup

Parlamentari Ciudadanos, té la paraula l'il·lustre diputat Tony Woodward per a fixar posició en nom del seu grup respecte de la compareixença del conseller d'Hisenda i Model Econòmic.

Quan vosté vullga senyoria

El senyor Woodward Poch:

Sí muchas gracias.

Muchas gracias, señor conseller pero déjeme primero de todo manifestar mi tristeza por todas las personas que nos han dejado, y nos han dejado contra su voluntad y, a su vez, reconocer que toda la clase política no hemos sabido reaccionar a tiempo ante las amenazas y las alarmas que nos llegaban desde China, incluso desde Italia y las advertencias de la OMS. Seguro que más de una vida se hubiera podido salvar.

Mire, más que nunca debemos estar ahora a la altura que la situación requiere. Y es por eso que desde Ciudadanos hemos sido tremendamente proactivos en este periodo, tendiéndole la mano al Consell, con lealtad y para ir todos juntos como más o menos se ha ido diciendo, en estos días.

Tal vez su *conselleria* sea la más importante de todas, ya que en ella recaen las competencias y responsabilidades en materia de hacienda, modelo económico y financiación. Es más, usted es el *conseller* responsable de los presupuestos y de ejecutar los mismos. Resumiendo, maneja el dinero de todos los valencianos y fija las prioridades políticas en función de los recursos a ellas destinadas ¿no?

Usted, desde ayer, se ha convertido en el conseller de los superpoderes tras el Decreto 4/2020, pero mire, qué quiere que le diga, tras la exposición de hoy, yo no sé si ponerme a llorar, a temblar o a reír.

Es que ha hecho una exposición, pero es que se deja siempre lo más importante: ¿qué partida recorta? Es que no sabemos nada.

Sí que es verdad que van a venir más fondos de los que, parece, que nos van a costar esta crisis de la pandemia. Mire, yo le voy a poner tres puntos, le voy a dar tres puntos, mis tres de vista sobre la situación de la Comunidad Valenciana, y es un escenario «pre-covid», un escenario «covid» y un escenario «post-covid».

Usted, en unas declaraciones de prensa, nos ha dicho que la crisis, la magnitud que tenía esta crisis, nos obligaría a reformular la totalidad del presupuesto 2020 una vez superada, efectivamente, la emergencia sanitaria. Por eso hay que mirar el pasado más cercano, que son las cuentas públicas de la Generalitat Valenciana, el cierre que conocimos el 31 de marzo en pleno estado de alarma. Tenemos un agujero de 2.194 millones de euros y una deuda de 48.400 millones de euros que se elevará a 50.000 millones de euros cuando llegue el famoso FLA para hacerse cargo de ese déficit.

Nosotros, desde Ciudadanos, siempre le hemos venido denunciando que el presupuesto de 2019 y los anteriores estaban llenos de incumplimientos, de promesas que no se

podrían materializar. No nos han querido escuchar y realmente al final hemos tenido siempre unas cuentas muy poco creíbles, poco realistas y nada responsables.

Hicieron un recorte obligado de 324 millones de euros en octubre, que seguimos esperando que nos diga de dónde recortó, y ahora, al principio de estos tres meses ha habido unos resarcimientos por valor de 507 millones de euros. Luego nos ha dicho hoy que han ampliado el límite de sanidad en 400 millones de euros, pero ya le digo que 507 millones arrastramos ya del ejercicio pasado.

Creo que en su intervención debería haber pedido perdón por la mala gestión que se ha hecho en estos cuatro años, en estos cuatro presupuestos completos; cuatro presupuestos que están llenos de falsedades e irregularidades.

Mire, nosotros le hemos tendido la mano a este Consell. Yo mismo, el 23 de marzo con mi equipo, con la diputada Ruth Merino, nos pusimos a su entera disposición. Le hemos sugerido la reordenación de los presupuestos 2020 mucho antes del anuncio que nos ha dicho. Una acción que era necesaria y que es necesaria para implementar el famoso fondo de contingencia que le hemos venido solicitando de 3.000 millones de euros con gasto no comprometido que tenía este Consell y que puede ser reforzado, efectivamente, con la ayuda que va a venir del gobierno de 16.000 millones de euros, aunque no sabemos lo que nos va a tocar a nosotros.

Mire, este fondo debería ser el sustento de todas las acciones encaminadas para amortiguar económicamente en el corto y en el medio plazo las dramáticas consecuencias que está teniendo este virus en las personas y también en la economía de la Comunidad Valenciana.

Mire, hoy desde Ciudadanos, no hemos escuchado nada acerca de esa reordenación del presupuesto. Mire, el *president* ha dicho que el impacto de la COVID representa aproximadamente 400 millones de euros; usted nos ha aclarado hoy que son 363 millones de euros, el 1,5 % del presupuesto de la Generalitat Valenciana.

Si no tenemos los fondos suficientes, ¿qué vamos a hacer?, ¿cómo vamos a sobrevivir? Ya le digo que le propusimos el fondo de 3.000 millones de euros con dinero no comprometido que tenía este Consell. Pero, a día de hoy, siguen comprometiendo gastos que no son imprescindibles en este presupuesto 2020. Se lo hemos detallado estos días y creemos que no es el camino correcto, toman decisiones precipitadas sin elegir la mejor opción.

Y le voy a poner el ejemplo de las 14.000 *tablets* Huawei con un sobrecoste de 323.000 euros según el precio de mercado en la página oficial de Huawei. Dos contratos de publicidad institucional por valor de 1.250.000 euros negociados sin publicidad. Los *test* para los sanitarios siguen sin estar haciéndose. Y, del plan Edificant, 70 millones del presupuesto que se han ido, pero es que encima anuncian que en el año 2021 y en el año 2022 vamos a tener más barracones otra vez.

Mire, la reordenación del presupuesto, ya le digo, es una tarea muy muy urgente y nosotros le seguimos tendiendo la mano, y espero que no lo olviden; no esperen mucho más y busquen ese consenso y no el rodillo que están utilizando.

Mire, el presidente, este martes pasado en el foro de Alicante, enumeraba 10 retos a los que debemos enfrentarnos o a los que se debe enfrentar nuestra comunidad para podernos recuperar, salir fortalecidos y establecer unas bases sólidas para nuestro futuro.

La semana próxima ya se constituye la comisión del pacto para la reconstrucción que veníamos solicitando desde el primer momento desde Ciudadanos.

Mire, nosotros entendemos que, para acometer este escenario «postCOVID», que les estaba diciendo de los tres escenarios, con éxito y con garantías, yo le propongo -lo hemos registrado, lo vamos a registrar en las próximas horas, y espero que lo consideren-, es que los presupuestos de los años 2021 deben ser unos presupuestos de base cero. No hace falta que yo le explique lo que significa esto: justificación del gasto público, identificar y reordenar aquellas partidas presupuestarias que han quedado obsoletas, que son improductivas o que, ante una situación de crisis económica como la que desgraciadamente estamos nosotros ahora mismo afectados, son prescindibles; reorientando todo el gasto público a lo que de verdad importa en estos momentos.

Es imprescindible, como usted ha dicho, como todos nosotros venimos diciendo, ir unidos para afrontar esta nueva crisis. Mire, le volvemos a tender nuestra mano y le brindamos el apoyo, hoy más que nunca se hacen necesarios estos presupuestos, que vengo a decir presupuestos base cero para el año que viene.

El señor presidente:

Senyoria

El señor Woodward Poch:

Sí, por favor, todo el mundo ha estado con dos minutos más. Muchas gracias.

Mire, que puedan identificar, evaluar; pero, sobre todo justificar cada partida que lo componga. Que sea un instrumento para llevar las resoluciones y propuestas de la comisión que ahora mismo, que acabamos de aprobar, de la reconstrucción de la Comunidad Valenciana.

Ya termino, señor presidente.

Mire, el virus ha demostrado, o demuestra, que esta comunidad no estaba preparada; no estaba preparada y no tenía los mimbretes para afrontar la nueva crisis que nos ha venido. Todos nos damos cuenta que el copia y pega de los presupuestos que hemos estado haciendo durante estos cinco años no sirven, no se pueden mantener mucho más en el tiempo y por eso le digo que necesitamos esos presupuestos base cero que debemos rehacer.

Mire, el sector económico valenciano no para de pedir, y con razón, esa reordenación y transformación necesaria del tejido empresarial, una transición a ese nuevo modelo económico, hacia ese nuevo modelo industrial y socialmente sostenible en el tiempo.

Todo ello debe canalizarse a través de un presupuesto base cero que ayude, que oriente, que colabore y que vaya de la mano lo público y lo privado sin recelos, y poder conseguir esa Comunidad Valenciana del futuro que todos soñamos y deseamos.

Mire, no me extendo mucho más, la vida de una persona no tiene precio y espero que eso sea lo que más importe.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El señor presidente:

Moltes gràcies, senyoria.

Senyories, continuarem ara amb el debat, que s'allargarà prou, y que, d'acord amb les normes que els hem donat en el comité de sanitat y seguretat la pròxima setmana, s'hauria de suspendre d'ací 10 minuts. Per això els demane contenció en l'ús de la paraula per part de tots els que la van a tindre, perquè si no açò s'acabarà tardíssim i estarem incomplint una resolució que ens hem dotat tots en el comité de salut i seguretat que entrarà en vigor el pròxim dia 11.

Té la paraula l'il·lustre diputat senyor Rubén Ibáñez.

Quan vosté vullga, senyoria.

El señor Ibáñez Bordonau:

Gracias, presidente.

Buenas tardes ya, *conseller*.

Usted ha estado absolutamente disperso e incorrecto en muchas de las apreciaciones que ha dicho, empezando por la primera. Usted viene aquí a petición propia, dice que a un ejercicio de transparencia, después de que una semana antes este grupo hubiera pedido su petición. Lo digo para que lo diga todo, si quiere hacer un ejercicio de transparencia. Por lo tanto usted ha venido obligado.

La realidad es que usted ha estado 44 días escondido y secuestrado para todas sus señorías, hasta que el 27 de abril usted decidió, por medio de una videoconferencia, más propia del teatro del absurdo, darnos algunas explicaciones, que nos las tenía que ampliar, y que la ampliación nunca llegó. Ni hoy.

Pero, sinceramente, señor Soler, no se puede esperar más ya de usted, porque usted es un *conseller* que ni tiene crédito ni tiene credibilidad. Usted no tiene crédito, y me alargaré después en señalárselo, pero la credibilidad yo creo que usted..., es muy fácil demostrarla; porque tiene una losa, y la losa se llama la hemeroteca.

Fíjense, qué credibilidad tiene el señor Soler cuando, ante un gobierno del PP, dice aquello de «El FLA es una estafa» y, con un gobierno del PSOE dice «El FLA nos da oxígeno». ¿Qué credibilidad tiene el señor Soler cuando dice, ante un gobierno del PP, que más déficit es endeudarnos? Y, ante un

gobierno del Partido Socialista dice que más déficit nos da liquidez... ¿Qué credibilidad tiene el señor Soler que dice que un gobierno no puede retener las liquidaciones de dos años antes?, ante un gobierno del Partido Popular; y, ante un gobierno del Partido Socialista dice que la liquidación del sistema viene dos años después porque es lo que marca la ley, y hoy nos dice: «Y el ministerio cumple».

Claro, ¿qué credibilidad tiene el señor Soler cuando dice aquello de que «Montoro hace una doble estafa, no reforma la financiación y nos carga de deuda»? ¿Y Sánchez? ¿Qué credibilidad tiene el señor Soler cuando, refiriéndose a un gobierno del PP, dice que el gobierno asfixia a la comunidad al no cambiar el modelo de financiación y no crear un fondo extraordinario. ¿Y Sánchez?

Mire, señor Soler, hay varias cosas que en política no se pueden hacer, pero una es no hacer el ridículo, y usted está haciendo el ridículo. Y la hemeroteca es su losa, porque desde que llegó Sánchez, el silencio preside en sus palabras.

Pero mire además de eso, es un conseller absolutamente sin crédito. Usted hoy acaba de sacar pecho: «Acabamos de pagar 1.900 millones en facturas». Oiga, vamos a ver, señor Soler, que del año pasado debe 2.521 millones pendientes, 940 que tenía en el cajón, total, 3.461 millones. Eso del año pasado.

Y del año corriente, hasta marzo, debe un tercio de las ayudas y subvenciones, y más de un tercio de las inversiones, de las pocas que ha hecho. ¿Y saca pecho? Pero si es que no ha pagado ni la mitad del año pasado, ni la mitad.

Claro, y después viene usted aquí a hablarnos de los méritos de la acción de su gobierno contra el COVID. Y ahí sí que también ha estado bastante incorrecto, ¿no?, porque a golpe de decirnos: «Tomen nota, apunten bien, ¿quiere que se lo repita?» Vamos a ver.

363,2 millones de euros, el 1,7 % del presupuesto de la Generalitat, en una situación extraordinaria, en la mayor catástrofe de la reciente Comunitat Valenciana, el gobierno de la Generalitat moviliza el 1,7 % de su presupuesto. Y quiere que sean unos héroes.

Mire, estoy perplejo. Pero le voy a decir más. Es que, fíjese, nos ha dicho lo que le ha dado también el gobierno de España en este tiempo: 1.400 millones. Se ha gastado una cuarta parte de lo que le han dado. Una cuarta parte.

Pero es que, además, nos ha mentido, como no puede ser de otra forma, señor Soler, como no puede ser de otra forma. Mire, usted, dentro del saco de los 363 millones mete partidas que ya están en los presupuestos. Es que no es por el COVID, señor Soler, no es por el COVID, ya está en los presupuestos.

¿O es que la partida del IVF no estaba en el presupuesto, señor Soler? Ahora le podría decir aquello de: «Tome nota, por favor, señor Soler». Se lo voy a decir despacito.

Mire, en el presupuesto de la Generalitat valenciana, en la sección 06, el servicio 5, el centro gestor 1 y el programa 631.50, a saber, actuaciones en el gestor financiero, en la línea de programa –tome nota, señor Soler– X7384000 –se

la repito– X7384000, la dotación prevista es de 6.850.000, exactamente la misma que ustedes han puesto a disposición y dentro de esa suma de la lucha contra el COVID.

No. Lo que han hecho ustedes en la lucha contra el COVID ha sido, si me lo permite, una de las mayores vergüenzas que puede hacer un gobierno. Y es poner en marcha un refrito de líneas que ya había publicado en febrero el IVF, cerrar, escuche bien, cerrar la línea de subvenciones por la DANA. Cerrar la línea de subvenciones por la DANA.

Yo entiendo, parafraseándole a usted, que un conseller también se lee el diario oficial. Por si lo quiere saber, es el del 30 de marzo de 2020, ¿vale? La resolución es de 26 de marzo, de su gobierno. Cerrar, exactamente y textualmente. Y se cierra la línea de financiación bonificada IVF, afectados por la DANA, de septiembre de 2019.

Eso es lo que ustedes hacen. Y claro, esa cantidad...

El senyor president:

Senyoria.

El senyor Ibáñez Bordonau:

... usted la mete dentro de las ayudas por el COVID.

Pero mire, y acabo, usted nos ha dicho que hemos recibido una cantidad del FLA. Vale, es bastante superior, me imagino que es al final el saldo neto, que es lo que queda. Pero no nos ha dicho qué es lo que ha hecho usted. ¿Ha cumplido el artículo 25 de la ley? ¿Ha enviado el plan de ajuste? ¿Ha modificado el plan de equilibrio financiero?

Porque mire, usted, como bien ha dicho mi compañero Woodward, el año pasado no fue capaz de explicarnos los recortes a esta comunidad, que se cebaron en esta comunidad. Y también mintió, señor Soler, y también mintió.

Simplemente hay que irse ya, después de su comparecencia a lo Mariano Ozores, incapaz de entenderle nadie, a la página del Ministerio de Hacienda. Usted dijo que no había recortado en educación, y recortó 113 millones de euros en...

El senyor president:

Moltes gràcies.

El senyor Ibáñez Bordonau:

... educación el año pasado.

Señor conseller, ni crédito ni credibilidad. Pero para venir con mentiras, no hace falta que comparezca.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ibáñez.

Continuarem amb la fixació de posició, ara per part del Grup Parlamentari Unides-Podem, l'il·lustre senyor Ferran Martínez, per un temps màxim de set minuts.

Moltes gràcies. Quan vosté vullga, senyoria.

El senyor Martínez Ruiz:

Gràcies, senyor president.

Bon dia, senyor conseller.

Agrair-li, en primer lloc, la seua compareixença, i agrair-li també l'exercici de paciència i d'estoïcisme que ha de fer vosté ací quan compareix. La conselleria d'hisenda juga sempre el paper més desagratit, però en conjuntures com aquesta ha d'afrontar encara més dificultats.

Les necessitats de despesa s'incrementen, al mateix temps que les previsions d'ingressos cauen, i es dificulta l'obtenció de liquiditat. La tasca de la conselleria d'hisenda, de fet, ja és difícil en moments ordinaris, per les limitacions que ens imposa un sistema de finançament autonòmic injust, que és també causa directa de bona part del deute acumulat que lastra el nostre pressupost.

Ara, en aquestos dies, es tracta d'utilitzar, a més, un fons estatal no retornable de 16.000 milions per a atacar el govern d'Espanya i de pas el govern del Botànic. A mi la veritat és que em pareix increïble, eh?

Quan s'havia vist que el govern d'Espanya crearia un fons de 16.000 milions d'euros que no ha de retornar i que no tenia cap obligació de donar-los a les comunitats autònomes, perquè nosaltres puguem atendre les necessitats del nostre sistema sanitari? *(Aplaudiments)* Això no s'havia vist mai.

I ací alguns aprofiten per a tractar d'atacar el Govern d'Espanya i el govern del Botànic. Que evidentment, evidentment que nosaltres preferiríem que la població ajustada haguera pesat més en el repartiment de fons, però és un fons creat per a cobrir la despesa extraordinària en sanitat i polítiques socials.

I el que hem de fer no és reclamar que se compense l'infrafinançament a través d'un fons creat amb un altre objectiu, sinó que el govern d'Espanya cree mecanismes específics per a compensar l'infrafinançament, i sobretot que, quan passe aquesta crisi sanitària, abordem la reforma del sistema de finançament autonòmic, tal com teníem previst.

Des de la conselleria d'hisenda i des del govern valencià, en el seu conjunt, s'ha fet un esforç enorme per a obtenir recursos amb els quals poder finançar les despeses extraordinàries en matèria sanitària, social i econòmica.

I cal posar en valor l'enorme esforç que han fet vostés. L'actualització de les bestretes, les bestretes del sistema de liquidació del sistema de finançament autonòmic, el FLA

ordinari, les transferències addicionals en sanitat, serveis socials, alimentació infantil, lloguers.

L'opció fàcil en aquestes circumstàncies seria rentar-se les mans, com han fet altres comunitats autònomes, descarregar responsabilitats en el govern central, i dir-los als treballadors, a les empreses i a les famílies que s'apanyen. Això és allò fàcil.

Allò difícil és sostindre el sistema de benestar i ajudar les famílies, els treballadors i les pimes en un escenari de caiguda dels ingressos. Això és allò complicat.

Esta setmana, a més, jo em vaig desdejunar amb un titular, una entrevista a la portaveu adjunta del Partit Popular que deia: «El pla A és baixar impostos». El pla A de la dreta és baixar impostos. La solució a la pitjor crisi sanitària, la pitjor crisi econòmica que hem viscut, és baixar impostos. I ja està.

Ja està. Una i altra vegada, tractant de vendre-li a la gent el licor *crecepelo* que ha fracassat sempre. Però, com es pensen que es finança la sanitat pública? Com es financen les ajudes als treballadors assalariats i autònoms? Com creuen que es paga el material sanitari que estem important?

I diuen: «És que baixant els impostos, s'augmenta la recaptació». La famosa corba de Laffer. L'argument que va utilitzar Ronald Reagan fa quaranta anys per a justificar la seua política de rebaixes fiscals als més rics i que va conduir que tingueren el pitjor dèficit fiscal des de la Segona Guerra Mundial.

Un raonament sense fissures, sempre que no es contraste amb la realitat. Però posen-se per un moment en la pell d'algun autònom que tinga una sabateria o una fruiteria i que estiga plantejant-se baixar la persiana del seu negoci.

En què els ajuda bonificar l'impost del patrimoni, quan no el paguen? En què els ajuda rebaixar l'impost de successions, quan no l'estan pagant? El que serveix és ajornar el pagament de quotes i impostos, com hem fet. El que serveix són avals per a aconseguir finançament a baix tipus d'interès, com hem fet.

El que serveix és ajudar les famílies per a fomentar el consum, que és el que hem fet, i habilitar prestacions durant el temps que els negocis no pugen estar a ple rendiment.

El plantejament que necessitem, senyor conseller, és precisament el contrari del que voldrien. Una reforma fiscal que aprobe ja un impost a les grans empreses tecnològiques que s'han vist beneficiades per aquesta crisi, de fet. Un impost a les transaccions financeres o un impost als grans patrimonis.

El que necessitem és enfortir el sistema de benestar, començant per revertir les privatitzacions en la sanitat i en els centres de majors que han tingut conseqüències absolutament dramàtiques aquestes setmanes.

Reforçar el lideratge institucional i l'economia, i també, molt important, i vosté ho ha mencionat també, avançar en la integració europea. Necessitem avançar en la unió fiscal en Europa.

Cal, senyor conseller, que parlem molt més i que es faça moltíssima més pedagogia sobre la importància que té la

Unió Europea. Ahir es recriminava des d'ací al president de la Generalitat que parle sobre Europa. Divagar, li deien.

Tot el contrari, n'hem de parlar molt més. Hauríem d'estar debatent ací tots els dies sobre Europa. En un país com França, els tractats europeus són un vector fonamental de la vida política. En Itàlia, ho són els objectius de dèficit.

En molts països de la Unió Europea, la política europea dirimix qui guanya les eleccions, dirimix la formació i la ruptura de governs. Què dir de Gran Bretanya? Comprenem el que pot significar la decisió del Tribunal Constitucional d'Alemanya aquesta setmana?

Han sentenciat en contra del mecanisme que el Banc Central Europeu va posar en marxa en 2015 de compra de bons en el mercat secundari, que va ser fonamental per aturar la crisi de deute sobirà en Espanya, en Itàlia, i que va evitar també el contagi a França.

El que la Generalitat puga fer o no depén en bona mesura de l'orientació de la política europea en els propers mesos, del que decidixquen el Banc Central Europeu, la Comissió i el Consell. Si no s'aproven mesures que pal·lien les dificultats financeres d'Espanya, la pressió es deixarà sentir immediatament en les transferències que poguérem rebre del govern central.

Conseller, estos dies —i acabe— se sent parlar molt de la nova normalitat. I em recorda un llibre d'un economista que segur que vosté coneix, que es diu James Kenneth Galbraith, que es diu *La fi de la normalitat*. Probablement no estiguem iniciant una nova normalitat, sinó que estiguem enmig d'una llarga fase d'instabilitat sistèmica.

I ahí el que més valor té és que puguem comptar amb unes institucions que puguen pensar en un horitzó més ampli que el curt termini i que tinguen marge de maniobra.

Estarem amb vosté, li donarem suport en tot el que necessiten. I, de nou, agrair-li la seua compareixença i agrair l'enorme tasca que estan fent des de la conselleria, vosté i el seu equip.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Continuarem amb la fixació de posicions. Ara, en nom del Grup Parlamentari Compromís, té la paraula la síndica ajunta, la il·lustre diputada Aitana Mas, a la qual li donem ja la paraula.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Mas Mas:

Gràcies.

El senyor president:

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Mas Mas:

Bona vesprada, senyories. Bona vesprada ja.

Bé, conseller, vosté sap que la seua conselleria juga un paper fonamental, un paper clau en moment com aquest, ja que d'ella depén la capacitat de mobilitzar els recursos dels quals disposa el govern per a poder arribar a la nostra ciutadania.

Hem conegut de la seua veu tot l'esforç que s'està realitzant per garantir que aquests mitjans arriben a la sanitat i als serveis socio-sanitaris, però també al sistema educatiu, als treballadors i les treballadores, a les famílies, a les empreses, als sectors més perjudicats; en fi, en definitiva, a tots els actors que formen la societat valenciana.

El govern valencià ha creat diferents paquets de mesures en aquest sentit, les quals suposen la major mobilització de recursos que ha dut a terme el nostre territori. Una part..., o siga, una part d'aquesta és transitòria òbviament, perquè alguns increments de la despesa pública estan directament lligats al caràcter urgent i excepcional de l'emergència sanitària.

I, en este punt, la veritat és que he de dir-li, conseller, que fa mig any que en esta mateixa tribuna se'ns recriminava les ajudes a la DANA —hui ha tornat a eixir el tema— i la veritat és que no entenc per què les mateixes persones continuen fent un missatge quan en la Diputació d'Alacant continuen sense haver posat ni un sol euro, mentre el Consell ha destinat ja més de 80 milions d'euros a ajudar els damnificats per la DANA. Per tant, mesures d'emergència sanitària i continuem amb les mesures d'emergència climàtica.

No obstant això, aquesta crisi ens ha permet veure a totes la importància d'una adequada inversió en sanitat, de polítiques inclusives i d'investigació. És per aquest motiu que no hi ha una altra opció que blindar el futur dels nostres serveis públics.

Dins d'aquest context, mantenim present la important tasca de seguir reclamant el finançament que al poble valencià li pertoca per a atendre les seues necessitats, amb les mateixes condicions que ho fan altres pobles de l'estat espanyol.

I arribats a este punt, conseller, li he de dir que des de Compromís no compartim el positivisme respecte les últimes notícies que vénen de Madrid.

No sé si aquest fons finalista de 16.000 milions d'euros és una mesura sense precedents. El que sí que tinc clar és que el doble maltractament que anem a patir els valencians i les valencianes sí que no té precedents.

Som una comunitat que porta cinc anys fent sobre-esforços per a revertir totes les retallades en sanitat practicades pels anteriors governs del Partit Popular; per dignificar i construir en molts casos tota una xarxa de protecció social que estiga al servei dels més vulnerables.

Portem cinc anys lluitant per a arribar a eixa mitjana espanyola de despesa per habitant. I tot això, conseller, amb un sistema de finançament injust. Tot això, rebent un tracte injust any rere any que ens ha abocat a incrementar el nostre deute.

I, ¿sap què passa? Que mentre el Botànic feia això, altres comunitats autònomes s'han dedicat a desmantellar el seu sistema sanitari públic o a rebaixar impostos fent *dumping* fiscal a altres comunitats autònomes. O en alguns casos, les dues coses.

I, clar, ara, ara que ve una pandèmia, aquells que decidiren que protegir la salut de la seua gent era, es veu accessori; ara, eixos mateixos territoris s'han vist completament desbordats.

Nosaltres, a mode de «pagafantes», anem a comprovar com van a obtindre una recompensa no reemborsable perquè continuen fent de les seues, mentres nosaltres reben dos duros.

Imaginem que la seua incomoditat política en una situació aixina, és gran, però l'infrafinançament no aguanta de submissió. La coherència en política és clau per a mantindre la credibilitat. Si la nostra situació era dramàtica fa uns mesos, ara multipliquem les nostres urgències financeres.

Ja arriba tard una convocatòria d'un consell de política fiscal i financera on s'acorden mesures transitòries per a les comunitats autònomes que estem infrafinançades. Que ens deixen tindre un deute asimètric, que es puga suspendre el pagament dels interessos del deute generat pel FLA o que ens transferisquen d'una vegada eixos poc més de 280 milions d'euros del mes de l'IVA de desembre de 2018. Eixes podrien algunes de les mesures transitòries que sí que no tindrien precedents per als valencians i les valencianes.

Mentrestant, el que arriba és molt poc més del que ja ens pertoca. No hi ha altra via, ja que en cas contrari, atenant les excepcionals circumstàncies, les divergències entre comunitats autònomes s'accentuaran.

Volem evitar que dins de l'estat es replique el desenvolupament a dues velocitats que s'ha produït en Europa.

En aquest futur immediat haurem de disposar dels mitjans per a reactivar i transformar la nostra economia. I per això hem de superar aquest sistema de finançament que maltracta el nostre poble.

Així mateix, som conscients també de la realitat a la qual estem endinsats i per aquest motiu defensem que la resposta valenciana davant d'aquesta crisi no pot articular-se en solitari, a l'igual que la de cap territori, doncs ens trobem en una situació que afecta totes les estructures de l'economia mundial, encara que de manera desigual.

Nosaltres necessitem que des de l'eurozona s'opte per mantindre activat el motor del sector públic, ja que és el recurs imprescindible perquè aquest fenomen només ens afecte de manera conjuntural.

És per aquest motiu que incidim en la imperativa importància de reclamar a la Unió Europea un finançament solidari

per als seus estats membres. Aquesta vegada hem de lluitar perquè des de l'eurozona no es torne a cometre les errades del passat.

Així mateix, totes aquestes latents necessitats han fet més evident que el sistema tributari necessita una important reforma per tal de dotar a les arques públiques dels recursos que precisen. Una reforma tributària progressista que puga garantir que la ciutadania aporte en funció de la seua riquesa i reba en funció de les seues necessitats.

Necessitem una tributació que talle amb les facilitats per a eludir impostos que tenen les rendes més altes, que graven les grans fortunes, que actue sobre les transaccions financeres i que acabe amb el *dumping* fiscal entre comunitats.

Com ja he dit, ens trobem davant de moments extraordinaris i, per tant, hem d'actuar amb mesures contundents. Tenim un sistema tributari desfasat al que s'haurien d'incorporar impostos que es reclamen des dels diferents col·lectius de la nostra societat, com és el cas de la tributació verda. No podem deixar aquesta assignatura pendent. Hem de reclamar una solució del que no podem prescindir, per tant, per a eixir d'aquesta conjuntura.

En definitiva, senyories, i ja acabe, necessitem que tant a escala nacional com a l'escala supranacional s'activen els engranatges per a permetre obtindre recursos necessaris per a poder eixir endavant.

L'assertivitat i la resiliència estan molt bé, però, com dia, Ovidi, ja no ens alimenten molles.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Ara, per a finalitzar el torn de fixació de posició dels grups parlamentaris, té la paraula l'il·lustre diputat José Muñoz, que en nom del Grup Socialista fixarà posició sobre la compareixença del conseller.

Senyor Muñoz, quan vosté vullga.

El senyor Muñoz Lladró:

Gràcies, president.

Buenos días, *conseller*.

Estaba pensando, cuando escuchaba las intervenciones, que muchas veces se olvida en esta cámara que usted, aparte de *conseller*, tuvo una vida previa, y la tiene de hecho, como catedrático de Economía.

Y pensaba en ocasiones qué complicada se ha vuelto la política. Ya lo decía la canción aquella de *Cambalache*, que todo es igual, nada es mejor, lo mismo un burro que un gran profesor. Todas las opiniones cuentan igual.

La política hace que aquellos que hablan con criterios técnicos, que intentan explicar las cuestiones bien, con rigor, pues al final sus opiniones sean iguales que las de aquellos que se encargan de enturbiar, de retorcer los números, de no dejar las cosas demasiado claras precisamente para levantar sospechas a una gestión, que yo no solo la calificaría de eficiente, sino, en el ámbito económico y en este caso también en las cuentas públicas, de rigurosa y de ejemplar.

Por eso, pues sí, tiempos complicados. El cambalache este que decían del siglo XX, también en el siglo XXI y, también, cuando estamos en estas Cortes Valencianas, pues parece que esto lamentablemente se intensifica.

Me gustaría empezar diciendo que creo que..., no sé si ha dicho en la cámara en el día de hoy, pero hoy estamos conmemorando los 75 años de la capitulación del ejército nazi alemán y, por tanto, la finalización de la Segunda Guerra mundial. Y esto tuvo consecuencias graves, trágicas, muy trágicas.

Pero, evidentemente, también esta situación se entendió por los partidos políticos, por la sociedad como una oportunidad. Y me refiero fundamentalmente a todo lo que se produjo después de esa Segunda Guerra mundial con el plan Marshall y con las políticas públicas que se hicieron desde los estados.

Políticas públicas que se basaban en dos pilares para estimular la demanda, pero en dos pilares fundamentales: la política fiscal y el gasto público.

Fijémonos cómo hubo un gran acuerdo económico, un gran acuerdo político de las fuerzas mayoritarias en Europa en aquel momento, la socialdemocracia y la democracia cristiana, que no se rompe precisamente hasta el año 1973 cuando la crisis del petróleo y vienen todas las políticas neoliberales que nos han conducido a la situación que vivimos actualmente, pero cómo se parece la salida de la crisis que se está realizando por los gobiernos europeos y, en este caso, también, los autonómicos, como es el caso de la Comunitat Valenciana, de esa política de estimulación de demanda, de incremento del gasto público, pero, evidentemente, también tenemos que ver la política fiscal.

Y yo escucho en muchas ocasiones cómo a usted le dicen y cómo algunos voceros de la derecha siempre hablan de que hay que eliminar los impuestos. Eliminarlos, sin ningún tipo de criterio.

Pero evidentemente olvidan que, si se eliminan los impuestos, ¿cómo se sostiene el gasto público? ¿Cómo estimulamos la demanda? ¿Cómo inyectamos liquidez? ¿Cómo pagamos esas medidas tan importantes para poder sostener a la economía?

Fíjense, una apreciación que se ha preguntado aquí: ¿cómo funciona la deuda pública? ¿Qué diferencia hay entre la deuda pública..., quiero decir entre administraciones públicas, para ser más concretos? Y, ¿cómo funciona la deuda privada? Y entenderá por qué le digo esto. La deuda pública entre administraciones públicas pocas veces se devuelve. Generalmente, lo que se produce son reclasificaciones de la deuda. Y, entonces, lo importante es: si son reclasificaciones de la deuda, ¿qué tipo de interés se paga?

Cuando usted habla que ha habido una reclasificación de la deuda respecto al estado, lo importante no es ya tanto la deuda que tenemos con el estado –y luego me referiré a esto–, sino cuánto pagamos por esa deuda. Si hay un ahorro de 13 millones de euros de costes financieros, es un buen negocio para la Generalitat.

Y esto cualquier economista lo entendería, porque las deudas públicas con administraciones públicas no se suelen pagar en su integridad. Se reclasifican. Y lo importante es incidir en el tipo de interés y en los plazos financieros. Por tanto, una buena operación financiera para la Comunitat Valenciana porque nos permite ahorrar 13 millones de euros en costes financieros.

Segunda cuestión. Hay una máxima en economía que dice: si debes un dólar a un banco o a un acreedor, el problema lo tienes tú. Si debes 100 millones de dólares, el problema lo tiene el acreedor. Es absolutamente válida.

Ha llegado un momento en la coyuntura económica valenciana que el problema ya no es tanto de la autonomía valenciana, sino del estado, que, encima, cuando hace las cuentas públicas, computa la deuda autonómica como deuda de estado.

Para que todos nos entendamos: cuando se le manda el déficit y la deuda española a Europa, la Comunitat Valenciana y la deuda valenciana computa dentro. El problema ya no lo estamos teniendo tanto nosotros. Aquí la clave es: ¿cuánto vamos a pagar por esa deuda? ¿Cuál es el tipo de interés?

Y, como le decía, al menos en esta última operación financiera, un ahorro de 13 millones de euros para las arcas valencianas. Eso es una buena noticia.

Pero voy más allá. Aquí dicen: «La hemeroteca pesa como una losa». Claro que pesa como una losa. La hemeroteca de las cuentas públicas heredadas por el Partido Popular. Claro que pesa como una losa. Una losa para los servicios públicos de la ciudadanía valenciana.

Pero que me digan..., y disculpe una vez más, señora Bonig, es imposible... (*veus*) ¡No para! Es que..., ayer lo decía: confrontemos ideas en la tribuna, pero no utilicemos... no utilicemos el hablar bajo... bajo mano para distraer al que interlocuta, porque nosotros respetamos absolutamente los turnos de palabra del Partido Popular...

El senyor president:

Senyoria... senyoria...

El senyor Muñoz Lladró:

...y protestó enérgicamente, y lo quiero hacer constar, protestó enérgicamente porque siempre, de una manera absolutamente normalizada, cuando un orador de la tribuna de la izquierda habla en estas Cortes, hay murmullo en la tribuna del Partido Popular. Siempre, sistemáticamente... (*veus*) Sistemáticamente, sistemáticamente.

El senyor president:

Senyories, per favor...

Disculpe la interrupció, senyor Muñoz.

Senyories, per favor... senyories, per favor, són hores ja un poc...

El senyor Muñoz Lladró:

No; absolutamente, no.

El senyor president:

Demane silenci per a escoltar a l'orador que està en l'ús de la paraula.

Disculpe la interrupció, senyoria.

El senyor Muñoz Lladró:

Gràcies, president.

El senyor president:

Senyories.

El senyor Muñoz Lladró:

Intentando seguir con el hilo. El fondo (*veus*) –es que es imposible–, el fondo, el fondo, el... (*veus*)

El senyor president:

Senyories, demane silenci per a totes les persones!

Disculpe la interrupció, senyoria,

El senyor Muñoz Lladró:

El fondo planteado por el Gobierno de España: 16.000 millones de euros no reembolsables.

Hablaba del plan Marshall. Evidentemente lo que está haciendo el Gobierno de España es hacer un plan Marshall en pequeño: 16.000 millones de euros no reembolsables.

Los criterios. Yo creo que los ha explicado perfectamente el *conseller*. Pero lo más importante: los criterios son públicos, los criterios son identificables, los criterios se pueden

comparar respecto a situaciones que se están produciendo. Cuando vivíamos en la época del señor Montoro los criterios de reparto del sistema autonómico, y especialmente de aquellas transferencias que se realizaban de anticipos a cuenta, nunca sabíamos cuáles eran esos criterios, eran... incomparables, es decir, no se podían comparar. Los criterios son públicos, oficiales, comparables, todos sabemos a qué nos atenemos.

Y es más, le voy a decir también –y esto aprovecho a mi compañera de Compromís–, a mí me molesta, y se lo digo sinceramente, me molesta que la Comunidad de Madrid, que hace *dumping* fiscal, que juega con los impuestos, que le está reduciendo los impuestos a las clases con más capacidad económica, que elimina impuestos de patrimonio, de transmisiones patrimoniales y actos jurídicos documentados. Me molesta que la Comunidad de Madrid reciba más dinero. ¿Pero sabe lo que pasa? Que se está priorizando a las personas. El problema no son los madrileños, el problema no son los madrileños, el problema son los gobernantes que tiene.

Pero lo que tenemos que hacer en este momento es preocuparnos de toda la ciudadanía, independientemente del territorio en el que vivan. Y lo que está haciendo el gobierno es inyectar dinero a aquella autonomía que más está padeciendo esta crisis, y probablemente por culpa de sus gobernantes, y probablemente no estén preparados por la injusta política fiscal que está aplicando la señora Ayuso. Y ahora están pagando las consecuencias.

El senyor president:

Senyoria.

El senyor Muñoz Lladró:

Pero un Gobierno de España responsable no puede dejar caer a nadie. Y eso es lo que están haciendo.

Más allá de todo eso, señor *conseller*, enhorabuena, continúa la faena, y se lo digo al menos desde la opinión de este humilde diputado, en mi caso nunca será lo mismo la opinión de un gran profesor que de otro tipo de personas que vienen aquí a ensuciar el debate, a retorcer los números y, en cualquier caso, a cuestionar un trabajo que está siendo impecable.

Enhorabuena y a continuar. Gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Muñoz. (*Remors*) Moltes gràcies, senyor Muñoz!

Continuarem amb el debat, amb la contestació de l'honorable *conseller*. (*Veus*) Escoltarem la contestació. Escoltarem en silenci la resposta conjunta que fa el *conseller* a... (*veus*) Si poden guardar silenci, per favor?

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Moltes gràcies, senyor president.

Moltes gràcies, senyor Muñoz, per eixes paraules. Però realment jo ací estic com a conseller, estic com a membre del govern i me considere en condicions de parlar de tu a tu o qualsevol persona d'ell a mi, al marge de les meues consideracions professionals. Som diputats, som representants del poble i, per tant, jo accepte qualsevol crítica. No només l'accepte, l'agraïsc, de veritat, l'agraïsc.

I, senyora Ana Cerdán, me dona peu que explique unes quantes coses, tal vegada perquè vosté no fa molt de temps que està ací.

Ha dit tres coses que m'han..., me permeten explicar algunes.

Diu: «Gastamos por encima de nuestras posibilidades». Primera idea.

Segona: «Tenemos la deuda más alta de toda nuestra historia, de toda la serie histórica».

«No cumplimos con el déficit». ¡Bravo!

Pues eixes tres idees són fonamentals. I crec que tinc, me dona vostè l'oportunitat d'explicar-li què és el que està passant.

Està passant que gastamos en el límite, en el nivel que permita que los valencianos, 5 millones de ciudadanos y ciudadanas, no sean maltratados. Es decir, nuestra aspiración, legítima, como gobierno valenciano es que el gasto per cápita, el gasto per cápita sea la media. Lo hemos conseguido en sanidad. En dependencia aún no lo hemos conseguido, pero en sanidad sí. En dependencia estábamos al 60 %, estamos ya en un ochenta y pico, pero, evidentemente, en una situación tan difícil, tan diferente, que no hemos podido. Pero en sanidad sí que hemos conseguido estar en la media.

Por lo tanto, nosotros hemos llegado a la crisis sanitaria actual en mejores condiciones que otras comunidades autónomas en el tema sanitario. Hemos podido hacer frente a la crisis. Y se ha visto, y se ha visto, señorías, se ha visto, que no solamente es que los ciudadanos valencianos son más disciplinados y se contagian menos, sino también porque había un sistema sanitario que ha gastado, hemos gastado, hemos invertido mucho más que en otras comunidades autónomas donde, efectivamente, la debilidad del sistema se ha concretado desgraciadamente en más contagiados, más problemas, más alarma social.

Por tanto, ¡por supuesto que por encima de los ingresos que tenemos! ¡Solo faltaba! ¡Naturalmente! Porque los ingresos del sistema de financiación autonómica son absolutamente injustos. Le diría más: inconstitucionales. Atentan contra el artículo 156 de la Constitución, que habla de equidad y de eficiencia. Y en el caso valenciano no hay ni equidad ni eficiencia.

Por lo tanto, ¿quiere que yo acepte una lógica diríamos inconstitucional y con eso maltratar a 5 millones de personas? De eso nada, ¿eh?, de eso nada. Nosotros hemos trabajado en el Botánico para conseguir los gastos per cápita,

insisto, no lo hemos conseguido del todo, pero como mínimo los de sanidad, y es muy importante porque nos ha llevado a donde estamos, hemos combatido el virus de otra manera, sí que lo hemos conseguido.

Por tanto, sí, por encima de nuestras posibilidades financieras con un sistema injusto. Eso sí, pero de acuerdo en la defensa de los intereses de 5 millones de personas, de 5 millones de valencianos. La más alta de la historia, claro. Qué es la deuda sino los déficits acumulados. Mientras haya déficit, mientras el gasto sea superior a los ingresos, y les recuerdo que son 298 euros per cápita menos que la media de ingresos. ¡Ha de haber déficit! Eso es aritmética pura.

Pero ¿qué déficit? ¿Qué déficit? Ésta es la naturaleza de la discusión política. ¿Qué déficit? El generado por la diferencia entre ingresos y gastos, porque los gastos son la media, no llegamos a la media. Y si tenemos déficit no porque gastamos más, sino porque ingresamos menos, dónde está el riesgo moral, que diría un economista financiero. ¿Dónde está el riesgo moral? ¿En una hacienda subestatal que depende en un 80 % de los ingresos del sistema? ¿Dónde está el problema?

Por tanto, sí, efectivamente. Y el año pasado, y lo ha dicho usted muy bien, 1,91, que quitas lo del IVA y es 1,71, que es el cero cuarenta y pico de la media más 1,3 del déficit estructural. Es la diferencia que le acabo de explicar.

Si nosotros no tuviéramos los ingresos por debajo de la media, no hubiéramos tenido el déficit de la media. Por lo tanto ¿dónde está el problema? ¡Moral, político! Evidentemente a mí, como ahora soy profesional de la economía, me pueden decir que tengo un tratamiento heterodoxo, pero estamos hablando del dinero del contribuyente, estamos hablando de servicios al ciudadano, estamos hablando en una lógica que tiene que ver con derechos constitucionales, con derechos fundamentales, con derechos del sector, que resulta que las comunidades autónomas nos hacemos cargo de los servicios esenciales, de tres de los cuatro servicios esenciales: la sanidad, la educación y las políticas sociales y la dependencia. El Estado, el gobierno central, se hace cargo de otro pilar del estado de bienestar, que son, naturalmente, la seguridad social y las pensiones. Pero son tres, y si queremos añadir la vivienda social, si queremos añadir la justicia democrática, etcétera, etcétera, que también son derechos fundamentales.

Por lo tanto, ha venido muy bien que usted me hiciese esas... Por tanto, gasto superfluo ninguno. Si no gastamos más que la media.

Ahora, que estamos hablando de eso, que para esta parte del hemicycle es como *El bálsamo de Fierabrás*. ¿Usted se ha leído *El Quijote*, no? Capítulo X, libro primero. *El bálsamo de Fierabrás*, la poción mágica que todo lo cura. ¿Cuál es? Que desaparezcan todos los cargos públicos, los eventuales, y eso lo cura todo. Lo dicen, pero no lo hacen.

Miren vostés, els alts càrrecs –a vore este d'*El bálsamo de Fierabrás* com va–, els alts càrrecs representen el 0,18 % del capítol 1 dels pressupostos de la Generalitat, 0,18. El personal eventual, 0,12 de les retribucions dels empleats públics. Què soluciona açò? Però què vol dir vosté? Que no hem de tindre càrrecs públics ni personal eventual? Aleshores per

a què servixen les eleccions? (*Pausa*) Per a què servixen les eleccions? El que passa, òbviament, és que ho diuen en boca xicoteta, perquè una cosa és el que diuen i altra el que fan. Per exemple, *hablemos de Madrid*. Tornem a parlar de la realitat de la vida, de la realitat de la vida, eh? No només més que nosaltres, sinó sobretot cobren molt més que nosaltres. Mire, hi ha 135 alts càrrecs en la Comunidad de Madrid que cobren més que el nostre president de la Generalitat. Repetisc la xifra? 135.

Però anem amb altres dades comparatives, perquè és que s'ha de comparar. Diu, és molt o poc? Ah! Pues no ho sé, comparem, comparem. Perquè si no comparem ens estem autoenganyant, amb tota la bona voluntat del món. Jo no veig que en vostés hi haja mala fe, en absolut, només faltava. Però la veritat és que si no compares, això és molt o és poc. Molt bé, doncs anem a comparar.

Alts càrrecs, per habitant. Que és el que compta, no? Un referent és per habitant. Tenim en la Comunitat Valenciana un alt càrrec per cada 36.231 habitants. 36.231 habitants. Saben quants càrrecs tenen a Andalusia? Per posar *otro ejemplo*. Ah!, perdó, crec que tota esta part de l'hemicicle estan governant en Andalusia, no? Bé. Un càrrec per cada 32.624. I en Múrcia? –que és ahí, al costat– Un càrrec per 24.237 habitants. Perdó, i Múrcia acaba de retallar en sanitat i el president acaba de pujar-se el sou enmig de la crisi. (*Remors*)

Comparem, comparem. Eventuals, parlem d'eventuals. La Comunitat Valenciana tenim un eventual per cada 42.790 habitants. Saben quants tenen en Múrcia, que està ahí, al costat? Un eventual per cada 29.570.

Fem una altra comparació més fina, ja no per habitant, per pressupost. Eventuals en la Comunitat Valenciana, tenim un assessor per cada 190,5 milions de pressupost, el pressupost de 22.000 milions. 190,5 milions, un assessor per cada 190,5 milions. En Múrcia, que és ahí, al costat, un assessor per cada 93 milions.

Continuem? És que, és que, és que a més d'increïble que diguen açò ací i, quan han de fer-ho, ho fan en altre lloc. I, clar, *no hablemos de Alicante*, clar, estem parlant a nivell de comunitats autònomes, eh? Per favor.

Que ni és el *bálsamo de Fierabrás* que ja li van entrar cagades a Sancho Panza i vòmits al señor don Quijote de la Mancha. No només és que no és el *bálsamo de Fierabrás*, perquè és el percentatge que jo dic, és que a més és que no hi ha manera. Senyories, demane que cada vegada que diuen estes coses es repetisquen estes xifres. Ja està bé, ja està bé!

Vostés saben el que estan treballant els alts càrrecs i els eventuals en esta crisi? És que no s'ho poden ni imaginar. Ni caps de setmana, ni nits, ni dies, ni res, perquè són gent que té un projecte polític i volen treballar, ja ho fan els funcionaris. Per favor, ja està bé, ja està bé!

En fi, continuem.

El senyor president:

Senyor Soler, només advertir-li que estem en una hora ja un poc intempestiva per al que es...

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Ja.

El senyor president:

Sí, sí, vosté pot fer ús del reglament i no té límit de temps. Però jo li aconselle, simplement. (*Rient*)

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Val, val, val.

Bé. *Contratistas pagados por adelantado*. És que hem canviat la norma per a poder fer-ho. Sap vosté com està el mercat internacional, el mercat global, en este tema? Vosté sap que hi ha hagut algunes de les nostres comandes que, per posar un exemple, l'estat de Nova York s'ha avançat en cinc minuts i ens hem quedat sense comanda?

És que açò és un mercat mundial especulatiu perquè desgraciadament els productes sanitaris estaven concentrats en la producció xinesa. I l'esforç que estem fent, no per voluntat diríem proteccionista o nacionalista, no, no, l'evidència és que volem que es fabriquen ací, per què? Perquè són productes estratègics –com s'ha demostrat ara– que ha hagut moments en què no hem tingut els EPI que tocava.

I, per tant, és veritat que el procés de globalització ha afectat a tots els productes del *mundo mundial*, també als sanitaris. I, per això, estem fent un esforç i tenim 15 empreses que en este moment ja s'estan reconvertint amb les ajudes de la Generalitat per a poder produir elles mateixes això. Naturalment, és que esta crisi ha evidenciat moltes coses, una d'elles esta que diu vosté.

Però, mentrestant, mentres estes empreses valencianes o espanyoles redefinen la seua activitat productiva, què féiem? Doncs anar a Xangai i portar 19 avions, 19 avions. 19 avions que estic convençut que la senyora Maria José Mira explicarà en el seu moment, però que significa que tenim una factura important. Una factura que paguem molt a gust perquè ha sigut la manera de tindre material sanitari per a salvar vides. Molt a gust, i això és important que vosté ho sàpiga. Tant de bo ens haguérem trobat en unes altres condicions però ens hem trobat en les que he dit. Jo, com que sé que la senyora Mirà vindrà a explicar tot açò, m'estalviaré de continuar amb este tema.

Transparència. És que també, senyora Ana Cerdán, és que ací hem ficat coses en marxa tan importants com el visor pressupostari. Qualsevol ciutadà –no vosté– qualsevol ciutadà apreta un botó i sap com estem executant el pressupost. Però és que n'hi ha un registre de contractes, anem pujant de manera sistemàtica els contractes. El que passa –que sí que és veritat– que en l'actual situació el ritme de pujar al registre de contractes és el que podem perquè les mans són les que són.

En fi. Sí que és important, senyor Woodward –no sé si haurien més coses però el president amb tota la raó del món

ha dit que no-. Senyor Woodward, per suposat que el tema de la reforma pressupostària en parlarem, ja ho crec que en parlarem de la reforma pressupostària. Però d'on traiem els diners per a eixe fons de contingència? 3.000 milions del nostre pressupost?

És a dir, jo crec que és prudent, i supose que vosté està d'acord, que mirem, ara per sort -és una barbaritat el que estic dient- que estem en el primer semestre, encara tenim fons de crèdit i podem anar canviant modificacions pressupostàries per a, com he dit adés, ficar les prioritats noves que són les derivades de la COVID per a d'això. Però, clar, el problema serà el segon semestre, què farem en el segon semestre? Per això és molt important que esperem que de Madrid i de Brusel·les arriben els fons que toquen.

Jo, sobre els fons que toquen, sí que m'agradaria dir alguna cosa. Jo soc el primer en defensar, com es demostra cada volta que obric la boca en el Consejo de Política Fiscal y Financiera i cada volta que hi ha una videoconferència de consellers d'hisenda... Però també és veritat que reconec que no només ha hagut el fet extraordinari de posar 16.000 milions damunt de la taula. Dels quals 5.000 n'hem de parlar, perquè és la caiguda d'ingressos i ahí sí que estes reflexions que fem sobre el comportament fiscal de cadascuna de les comunitats autònomes s'ha de tindre en compte.

I aquells que han baixat impostos, ara, la caiguda dels seus impostos no serà igual que aquells que hem preservat el nivell de la pressió impositiva, òbviament no serà igual. Ja en parlarem d'això.

Ara parlem de dos fons: del fons social i del fons sanitari. El fons social: 1.000 milions. Criteri de repartiment: població, població ajustada, òbviament, perquè estem parlant de serveis fonamentals.

Sanitat: 10.000 milions, 6.000, 4.000. 6.000 ara, 4.000 després de l'estiu. 6.000 milions, com es repartix? Per primera vegada, fons no retornables, el criteri de distribució és la població no és el sistema sofisticat i que ens perjudica i pervers del sistema de finançament autonòmic. Este és el gran pas.

Què passa? Que jo discrepe del percentatge que s'ha ficat sobre si el 80 % és població afectada i 20 % només la població potencialment afectada, discrepe. Per què? Perquè és veritat que s'han gastat més diners en la població afectada les comunitats autònomes que han tingut més d'això. I s'ha de tindre en compte perquè és un fons finalista, no és un fons per a reparar, és un fons finalista per a fer front a les despeses del coronavirus. Molt bé.

Per tant, hi haurà que passar les factures. I, per tant, si el criteri homogeni, homologable, en cert punt comparable, era el d'hospitalització i el d'entrades en les UCI, doncs em sembla que és un criteri homologable, o de les PCR.

I l'altre és la població potencialment afectable, la població afectada, però només és el 20 %. Ahí és on jo discrepe. Perquè crec que nosaltres, entre altres moltes coses, hem tingut menys nivell de contagi per ara -sempre s'ha de dir per ara perquè no sabem demà o despús-demà què passarà- per ara hem tingut menys nivell de contagi, segurament, entre altres coses perquè hem tingut un sistema sanitari més fort

i hem tingut mesures preventives, per exemple els famosos avions, per exemple els hospitals de campanya que ens permetran, segurament, passar a la fase 1. Si no els havem tingut no passaríem o no tindríem tantes facilitats per a passar. I tantes altres coses.

Són despeses preventives que només es poden calcular dins del 20 %. Doncs, jo no. Jo, per exemple, soc més favorable a que siga, com a mínim, el 40 % eixe criteri de població. Però, en definitiva, el criteri és de població, són de persones i això és el més important.

Bé. Jo del senyor Ibáñez, (*rient*) com portem cinc anys parlant, ja no sé que dir perquè s'inventa totes les xifres que diu i que vols que te diga. De tota manera: que el FLA és una estafa? Vol que li ho diga? El FLA és una estafa, ara i abans.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Dígaselo a la ministra.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

FLA és una estafa ara i abans. Per què? Perquè jo no vull pres-tec, jo vull diners. Vull que el sistema de finançament autonòmic ens porte diners, naturalment. I li ho he dit a la senyora Montero com li ho dia al senyor Montoro, per suposat. Però, què passa? Què passa? Que la instrumentació del FLA, per exemple, no és la mateixa la que fa la senyora Montero que el senyor Montoro, ja no és la mateixa.

I, en segon lloc, perquè els terminis d'ajust i tot el tema del PEF, etcètera, tenen una consideració diferent i saben i tenen i ho var dir molt bé quan va vindre la senyora Montero ací a l'Oceanogràfic -que va estar en una conversació del tema este- que va dir que, efectivament, que la situació valenciana havia de tindre una consideració especial. Això en la vida, en la vida, li ho he sentit al senyor Montoro, en la vida.

I, de fet, si hem pogut pagar 400 dels 500 i *pico*, senyor Woodward, 400 milions avui mateix dels 500 és justament perquè sabem que vindrà el FLA extraordinari que pagarà el dèficit sanitari de l'any passat. Però estem parlant de coses que són totalment diferents.

És una estafa? Però és una liquiditat que necessitem, si no, no podem pagar als nostres proveïdors. I, per tant, què fem nosaltres? Combatre. Som, digam..., si fem..., no sé com dir-ho. Si és que cada any passa igual, nosaltres per la via dels fets gastem la mitjana. En què es convertix? -com he dit abans a la senyora Cerdán- Doncs, tindrem més dèficit. Ah, sí, més dèficit. Doncs que apanyen el sistema de finançament autonòmic, que l'apanyen.

Perquè si no l'apanyen tindrem que tindre més dèficit perquè no anem a castigar als valencians i les valencianes. Perquè no gastem més, gastem com la mitat. Este és el quid de la qüestió, que ho entenguen vostés, article 156 de la Constitució.

I, per tant, és necessari que tingam en compte... Bé, m'ho deixeu i aixina poden vostés parlar i jo tornaré a parlar després.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Després tindrà vosté 3 minuts per a tancar este debat.

Continuarem, si volen, des de l'escó o des del faristol? Des d'on vullguen.

La senyora Cerdán Martínez:

Me da igual (*Inoible*) ...

El senyor president:

Sí. Doncs, des de l'escó i aixina avancem.

Té vosté 3 minuts, senyoria, per a replicar la intervenció del senyor Soler.

La senyora Cerdán Martínez:

Bueno, señor Soler, muchas gracias por lo que me ha contestado y por lo que no me ha contestado. Solamente voy a hacer una pequeña matización porque si no al señor Morera le va a dar algo, nos va a echar literalmente.

Voy a hacer una pequeña matización y termino con lo que le estaba diciendo antes en mi intervención. Es que para la administración no hay riesgo moral, el riesgo moral está para el ciudadano. Porque la administración cuando entra en esa línea lo único que hace es subir la presión fiscal, con lo cual nos sube los impuestos a los ciudadanos y nosotros somos los que tenemos que capear ese temporal.

Pero, bueno, dicho esto. Después de hacer feliz a muchos de los participantes de esta sesión de hoy, una de las cosas que me ha quedado muy clara ha sido..., después de todo este baile de millones y de préstamos y de FLA y de historias, es que nos van a endeudar más a los valencianos. Es una de las cosas que más clara me ha quedado.

Nos gustaría, realmente, nos gustaría desearnos (*veus*) suerte en el reparto de esos 16.000 millones que va a repartir a fondo perdido...

El senyor president:

Señor, Muñoz.

La senyora Cerdán Martínez:

...y esperamos...

El senyor president:

Un segon, senyoria.

Està vosté interrompint... (*veus*) (*Se sent una veu que diu: «Hombre»*) Home, sí, sí, sí, sí... No, per favor, no. (*Veus*) Ja sé que són hores molt intempestives, però vull ser... (*veus*) No està vosté en l'ús de la paraula, no està vosté en l'ús de la paraula. Vosté estava parlant i interrompint a l'oradora que estava en l'ús de la paraula. Hem de ser equitatius quan digam les coses.

Disculpe vosté la interrupció, senyoria.

La senyora Cerdán Martínez:

Muchas gracias, señor Morera.

Como le estaba diciendo, nos gustaría desearnos...

El senyor president:

Señor Muñoz, no interrompisca vosté, per favor.

La senyora Cerdán Martínez:

Bueno, seguimos, señor Soler.

Nos gustaría desearnos que la parte que nos toque de esos 16.000 millones de euros sea lo más justa posible y ayude a nuestra maltrecha economía.

Usted está viviendo en primera persona las tres D de las autonomías que son: la desigualdad, el despilfarro y la duplicidad. Por lo tanto, no va a estar de acuerdo conmigo en que lo más sensato sería suprimir el estado de las autonomías que cada vez se hace más insostenible y asfixiante para los bolsillos de los españoles.

Situaciones como las que padecemos nos hacen diferenciar lo importante de lo accesorio, siendo cada vez más claro el dilema: o estado del bienestar o «autonosuyas». Y, sí, digo «autonosuyas» porque solamente les interesa a ustedes tener una administración sobredimensionada y cada vez menos a los ciudadanos conscientes de que 17 miniestados no son sostenibles por más que se empeñen ustedes en no querer ver la realidad. Más vale despertar cuanto antes de este sueño que cada vez es más una pesadilla.

Yo no soy de dar consejos, no me gusta, no lo he hecho nunca. Pero sí le digo que todos tenemos que invertir nuestro esfuerzo en diseñar un plan financiero realista, viable y pensando en los valencianos.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Senyor Woodward, té vosté 3 minuts des de l'escó per a contestar al senyor Vicent Soler.

Quan vosté vullga, senyoria.

El senyor Woodward Poch:

Bien. Miren, creo que las clases de Barrio Sésamo se habían terminado en la legislatura pasada pero hoy nos han querido dar una clase de historia y de economía. Pero, bueno, vamos al Barrio Sésamo y se lo voy a poner sencillito y muy fácil. Y son cifras de GVA Oberta, no son cifras mías. Y a mí siempre me gusta contrastar las cifras que nos proporcionan ustedes, que no nos las inventamos.

Mire, saldo definitivo..., el famoso fondo de 3.000 millones, como comprenderá ese fondo es para trabajar durante todo el año. Y lo que le propusimos el fondo era que parara el presupuesto, que lo reordenara de nuevo en todas las partidas y esto lo propusimos ya en marzo. Y como comprenderá las cuentas que teníamos disponibles de la Generalitat en GVA Oberta eran a cierre de febrero.

Cierre de febrero, el saldo definitivo sin contar con las *consellerias* de sanidad e igualdad, que no queríamos nosotros tocarlas y no quiere decir que con esto queríamos bajar dinero ni gastos de personal ni nada por el estilo, el saldo definitivo a final de febrero eran 8.082 millones, ya le digo, todas las consellerias excepto sanidad e igualdad. El saldo comprometido, que tenían ustedes en esa fecha, eran 5.033 millones de euros y el saldo disponible eran 3.048 millones de euros.

A final de marzo, que son las últimas cifras publicadas, el presupuesto del saldo definitivo de las *consellerias*, le vuelvo a decir, de todas las partidas (personal, funcionamiento, transferencias corrientes, inversiones reales, transferencias de capital) ya suma 8.254 millones y han hecho movimientos en el presupuesto. El saldo comprometido eran 5.984 y el saldo disponible ya eran 2.267.

Le he dicho en mi exposición, también, que agradecemos al Gobierno de España que va a hablar o va a intentar inyectar 16.000 millones a las comunidades autónomas y parte de ese dinero iría a ese fondo. Y ese fondo si usted reordenara el presupuesto 2020, pues, podríamos tener ese fondo y disponer el dinero para lo que realmente necesitamos a partir de ahora con la cifra. Es verdad que ya de ese fondo se han gastado 363 millones en las indicaciones que nos han dado ustedes.

Pero yo me pregunto también, en lo que estábamos comentando, no me ha dicho nada del presupuesto base 0 si le parece una buena idea para el ejercicio que viene por la problemática que tenemos en los presupuestos (*inoible*) copia y pega que se van realizando.

Pero sí que es verdad que el señor Mata ha dicho algo en su intervención sobre la economía sumergida. Yo me pregunto, ¿qué han hecho ustedes, en estos últimos 5 años, con la economía sumergida que representa dejar de ingresar entre 2.500 y 3.000 millones en las arcas de la Generalitat? Tal vez si tuviéramos ese dinero en las arcas de la Generalitat no estaríamos llorando siempre con la infrafinanciación. Y, tal vez, esas 200.000 personas que hay trabajando en negro podrían aportar y no tendríamos empresarios que explotarian.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Senyor Ibàñez.

No, no, no patisca. Està correcte. Té vosté 3 minuts.

El senyor Ibàñez Bordonau:

Sí. Muchas gracias, presidente.

Señor Soler, me alegra saber que me ha podido despachar en aproximadamente un minuto y hablar de Madrid, que es todo lo que ha sabido hacer. Yo creía, de verdad, que usted iba a venir y hablarle a los valencianos y decirles cómo va a mejorar su vida en los próximos meses. Pero, claro, con usted solo encuentran absolutamente el caos.

Yo le he preguntado si al recibir el FLA usted ha cumplido con el artículo 25 del Real decreto ley 17/2014. ¿Ha presentado plan de ajuste? ¿Ha actualizado el PEF? ¿Ha hecho algo? Primera pregunta.

Segunda pregunta. La actualización de las entregas a cuenta que el gobierno lo hizo en un escenario de crecimiento para 2020 del 1,6 %. ¿Las vamos a tener que devolver como en 2008 y en 2009? ¿Lo sabe? ¿Lo ha preguntado?

El fondo no reembolsable..., por cierto fuimos el único grupo que lo pedimos ante el silencio del presidente Puig, que ni tan siquiera nos atendió. Ahora todos nos alegramos de que haya venido. Pero lo cierto es que el peso poblacional..., usted habla del peso poblacional, ¿usted ha calculado cuánto deberíamos recibir y cuánto vamos a recibir? ¿Sí?

Pues si lo ha calculado sabrá que perdemos 398 millones de euros solo en el tramo de los 10.000. Solo en el tramo de los 10.000 perdemos 398 millones de euros si lo recibiésemos el 10,6 % que tiene el peso de la población y lo que vamos a recibir. Y usted callado y sumiso, bien. Yo le exijo que usted pida un Consejo de Política Fiscal y Financiera para debatir este tema. Urgentemente, señor *conseller*, urgentemente.

Después me ha hablado de los fondos europeos y se jacta de que vamos a reestructurar 265,9 millones de euros, señor Soler, que en el presupuesto tiene usted anotados 293 millones. Volvemos a perder 27,5 millones. Perder, perder, perder, es todo lo que usted nos aporta, señor *conseller*. Y sigue sumiso y callado.

Aquí se decía antes que lo de bajar impuestos no es la fórmula del crecepele. Mire, yo no sé si es la fórmula del crecepele o no. Y no sé si es la fórmula del crecepele que el señor Puig ha optado, pero hace dos días nos dijo que él proponía bajar el IVA de los patinetes. Y yo le pregunto, ¿le parece bien la propuesta que ha hecho el Partido Popular de exigir al Gobierno de España que baje el IVA a las peluquerías? ¿Le parece bien la medida que ha propuesto el Partido Popular y que se ha implantado en Alemania de bajar el IVA a los restaurantes y bares? ¿Le parece bien o le parece mal? Porque, claro, esta es la realidad.

Y, mire, lo de los asesores..., y usted dice: No, es que esto... No, mire, es que ya lo dijo Puig. Oiga, es que Puig nos proponía bajar a seis los consellers y 143 altos cargos. Lo proponía en la anterior crisis, ¿estaba equivocado? No. Lo que no está equivocado, señor Soler, es en los asesores que usted ha citado antes. Porque, claro, tendrá que saber –porque es fácil comprobarlo– que la presidenta de Madrid tiene 14 asesores, el señor Puig tiene 31, un 121 % más de asesores que la presidenta de Madrid.

Lo digo por si le gusta a comparar a Madrid. Y que sepa también que Madrid con 3.000 millones menos de presupuesto dedica 1.000 millones más a capítulo IV y 100 millones más a inversiones. Cuando compare, primero estudie.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ibáñez.

Finalitzarem el debat i esta diputació permanent, intensa, amb la... Un segon, conseller, hem de seguir els protocols. Un segon, *(veus)* un segon. *(Rient)* Seguirem els protocols que ens indiquen des del comitè de seguretat i de sanitat.

I ara, sí, ja serà esta l'última intervenció d'esta diputació permanent. Saben vostés que el dilluns que ve n'hi ha comissions parlamentàries. Dilluns, dimecres i divendres, que constituïrem la comissió que hui hem aprovat.

Quan vosté vullga, conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Gràcies, president.

I gràcies a tots els diputats: Ferran Martínez, Aitana, José, moltíssimes gràcies. I moltíssimes gràcies també a vostés, de veritat. Home, el to no ha sigut el mateix, òbviament no, però ja estem acostumats, sobretot entre el to de Ciudadanos i el del Partit Popular.

I és molt graciós, és molt graciós. És que no ha canviat en cinc anys el senyor Ibáñez, no ha canviat en cinc anys. S'inventa les xifres, les manipula, les no sé què. Per exemple, confon entre fons europeus i reprogramació de fons europeus, són dos conceptes totalment diferents, són els que ens deixa l'estat... És que ho ha dit ací, en la trona, ací, ací, ací, en este lloc sagrat, ho ha dit, ho ha dit. *(Veus)* Perdona, és que és increïble açò.

Bé, i diu: «Y más capítulo IV en Madrid». Sí, sí, *mucho capítulo IV en Madrid* perquè lleven del capítol I. I que hi ha en el capítol I? Mestres, metges, sanitaris *(aplaudiments)* tot això és el que han llevat en Madrid. Òbviament, òbviament, d'això estem parlant, això sí que és ideologia, això sí que són alternatives polítiques... *(veus)* *(Se sent una veu que diu: «1.000 millones más en sanidad»)*

El senyor president:

Senyoria, per favor, deixen parlar al conseller. He sigut molt estricte amb el senyor Muñoz...

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

I sobre el FLA, li dic que no haguera vingut el FLA de cap de les maneres si no haguérem complert els requisits que toca. Només faltava, només faltava.

Per tant, senyories, si el debat és si tanquem files o no tanquem files per eixir tots ben enfortits d'esta crisi, per favor, jo el que demane que després del debat de hui tots reflexionem una miqueta, una miqueta. Perquè, clar, s'ha d'anar amb rigor. Perquè si sempre s'ha d'anar amb rigor, molt més en un moment en el qual els diners són els que són. I encara sort que han vingut els 16.000 milions.

Escolten, que torne a repetir, ja en parlarem de la lletra xicoteta, sobretot dels 5.000 milions que hi ha que aportar per a la caiguda d'ingressos, ja en parlarem de la lletra xicoteta. Però és novedós, no ha passat en la història de l'Espanya autonòmica. Montero no és igual a Montoro perquè ha donat 16.000 milions a fons perdut que mai no havia passat en la història de l'Espanya autonòmica, caram. *(Aplaudiments)*

De què estem parlant, senyories? Podem ficar-nos en els *vericuetos* i anar per ahí el mig i fer... D'acord, d'acord, estem ací per això. Però no pergam la vista del principal, el canvi del principal, per favor!

En fi, senyories, estic encantat de vindre ací totes les vegades que vostés vullguen perquè crec que estic orgullósíssim del meu govern, de veritat.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Amb estes últimes paraules finalitzem. Només dir-los, il·lustres diputats, que el dia 12 de març vam prendre l'acord per a procedir a la nebulització amb ozó dels edificis de les Corts Valencianes. I una setmana després, el 19 de març, vàrem tindre que adoptar l'acord 598 de la present legislatura, per unanimitat, de suspendre el període ordinari de sessions.

El passat 5 de maig, en Junta de Síndics, hem procedit a reprendre a partir del dilluns dia 11 de maig el període ordinari de sessions. I vull, molt sincerament, agrair a tots vostés la seua col·laboració i l'entrega en aquests moments tan difícils. També vull deixar constància en el diari de sessions de la col·laboració, el treball i la professionalitat de tots els funcionaris i funcionàries de les Corts, que els puc assegurar que cadascú d'ells, des del seu confinament o des del seu treball efectiu, han estat molt pendents de tota l'activitat de la cambra.

Per tant, moltes gràcies pel treball que s'ha fet.
(Aplaudiments) I el dia 11, el dilluns, reprenem el període ordinari de sessions amb els components i amb els elements que ens han recomanat des del comitè de sanitat i seguretat.

Moltes gràcies, bon cap de setmana, bon treball i continuem el nostre treball.

És closa la diputació permanent.

(El president colpeja amb la maceta)

(S'alça la sessió a les 15 hores i 8 minuts)

D'acord amb l'article 18.2 del Reglament de les Corts Valencianes, s'indiquen les senyories assistents a la sessió:

Morera i Català, Enric
Salvador Rubert, María José
Bellver Casaña, Jorge
Arquillos Cruz, Luis
Álvaro Cerezo, Mònica
Bonig Trigueros, Isabel
Cantó García del Moral, Toni
Carrasco Torres, Felipe Javier
Cerdán Martínez, Ana María
Climent González, Rafael
Escrig Monzó, Sabina
Ferrer Matvieychuc, Graciela Noemí
Gascó Verdier, Beatriz
Gracia Calandín, Carlos
Ibáñez Bordonau, Rubén
Llanos Pitarch, José María
Martínez Ramírez, Carmen
Martínez Ruiz, Ferran
Mas Mas, Aitana
Mata Gómez, Manolo
Muñoz Lladro, José
Peris Cervera, Rosa
Serna Serrano, Toñi
Woodward Poch, Tony